

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

STANFORD
LIBRARIES

Hagel W Hansen

Vol. 1928.

UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY
STACKS

APR 16 1969

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΛΜΥΡΩΙ ΦΙΛΑΡΧΑΙΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΟΘΡΥΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟ Α' ΕΤΟΣ
ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΡΙΕΤΟΥΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

(20 ΜΑΙΟΥ 1899 ΜΕΧΡΙ 4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1900)

ΠΡΟΣ ΔΕ ΚΑΙ ΤΑΣ ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ ΑΝΕΓΓΡΕΘΕΙΣΑΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

1900

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.
§ 1. Ὑπόθεσις τοῦ Γ' τεύχους τοῦ Δελτίου τῆς Ἑταιρείας.....	- 3
§ 2. Μουσεῖον τῆς Ἑταιρείας.....	3
§ 3. Οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἑταιρείας.....	4
§ 4. Προσκτήματα τῆς Ἑταιρείας καὶ δωρηταὶ.....	4-13
Α' Νομίσματα.....	4- 5
Β' Ἐντάφια κοσμήματα.....	5
Γ' Χαλκᾶ ἀγαλμάτια, ἀνάγλυφα καὶ σφραγίδες.....	5
Δ' Λίθοι, ἤτοι ἀγαλμάτων τεμάχια, ἀνάγλυφα μετὰ ἢ ἄνευ ἐπιγραφῶν, λίθοι ἀπλῶς ἐνεπίγραφοι, λίθοι κοσμητικοὶ καὶ λίθοι ναδῶν.....	6- 7
Ε' Ποικίλα ὄργανα καὶ σκεύη.....	7- 8
Ζ' Φωτογραφίαι.....	8
Ζ' Βιβλία χειρόγραφα καὶ ἐντυπα μετὰ ἱστορημάτων.....	8-10
Η' Ἐγγραφα, ὧν δύο παράκεινται, παράδοξος διαθήκη καὶ ἔγγραφον διορισμοῦ προεστῶτος ἐν Γούρᾳ.....	11-13
§ 5. Διδασκαλίαι εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ κόκκου σινάπεος ἐκ χειρογράφου τοῦ ΙΓ' αἰῶνος, Κων. Ῥεσινοῦ τοῦ Κορινθίου.....	14
§ 6. Ἀρχαιολογικαὶ ἐκδρομαὶ εἰς τοὺς μεσαιωνικοὺς Ἀλμυρούς καὶ εἰς τὰ « Μάρμαρα » μετ' ἐπιγραφῶν.....	15-16
§ 7. Συνεδρίαξίς τῆς Ἑταιρείας.....	16
§ 8. Παράρτημα. Ἐπιγραφαὶ Μελιταίας, περὶ ἀπελευθερώσεως δούλων, καὶ περὶ τῆς ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν δίκης τῶν Μελιταίων καὶ Πηρέων, μετὰ παρατηρήσεων ὑπὸ Ν. Ι. Γιαννοπούλου καὶ Ἀθ. Ι. Σπουριδάκι....	17-32
§ 9. Ἀγνωστος ἐπιγραφή.....	32
§ 10. Ἐπιτάφιος θρῆνος τῆς βασιλείσεως Εὐδοκίας τῆς Λεοντιάδος, τῆς Ε' ἑκατονταετηρίδος, μεθ' ἐρμηνείας ὑπὸ Ἀθ. Ι. Σπουριδάκι.....	33-36

Αλμυρός, Greece. Philarcheios Heteria.

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΛΜΥΡΩΙ ΦΙΛΑΡΧΑΙΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΟΘΡΥΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟ Α' ΕΤΟΣ

ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΡΙΕΤΟΥΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

(20 ΜΑΙΟΥ 1899 ΜΕΧΡΙ 4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1900)

ΠΡΟΣ ΔΕ ΚΑΙ ΤΑΣ ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ ΑΝΕΥΡΕΘΕΙΣΑΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΣ

Nº 3 .

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

1900

EL

ΤΗΣ ΕΝ ΑΛΜΥΡΩΙ ΦΙΛΑΡΧΑΙΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΟΘΡΥΟΣ

Α' ΕΤΑΙΡΟΙ

- 1) Ἀνθιμος ηγούμενος Ξενιάς
- 2) Ἀπόστολος Οικονόμος ἐν Ἀλμυρῷ
- 3) Στέφανος ἱερομόν.
- 4) Ἀγάπιος ἱεροδιάκονος Ξενιάς
- 5) Γερμανὸς μοναχὸς Ξενιάς
- 6) Ἀργυρόπουλος Ἀριστείδης
- 7) Βαρβαρίζος Εὐάγγελος
- 8) Βάχλας Χρ.
- 9) Βεζύρης Νικ.
- 10) Γιαννόπουλος Ν.
- 11) Γρηγοριάδης Δημ.
- 12) Δημαρέλλος Χρ.
- 13) Ζάχος Γεώρ.
- 14) Καραγεωργόπουλος Ἀχ.
- 15) Καραγεώργος Κων.
- 16) Καρφαλίνζος Χρ.
- 17) Κωνσταντῶρας Χρ.
- 18) Λαχανοκάρδης Ἰω.
- 19) Μιχόπουλος Νικ.
- 20) Μπαστούνας Κων.
- 21) Μωρατίτης Εὐστ.
- 22) Νώτας Ἀθ.
- 23) Πανόπουλος Δημήτ.
- 24) Παπαγεωργίου Ἀπ.
- 25) Παπαγεωργίου Βασ.
- 26) Παπαγεωργίου Δ.
- 27) Παπαδόπουλος Δημ.
- 28) Παπαδόπουλος Παν.

- 29) Παπαδόπουλος Σπ.
- 30) Παπανικολάου Πέτρος
- 31) Πλάκας Γεώρ.
- 32) Πλάκας Κων.
- 33) Σεφερλῆς Δημ.
- 34) Σκούτης Δημ.
- 35) Σπανόπουλος Γεώρ.
- 36) Σπανόπουλος Μιλ.
- 37) Σπυριδάκης Ἀθ.
- 38) Στάϊκος Εὐστ.
- 39) Σχοινᾶς Νικ.
- 40) Τσῆρος Νικ.
- 41) Φίλωνος Χρ.

Β' ΕΠΙΤΙΜΟΙ

- 1) Εὐστ. Ῥακόπουλος
- 2) Δημήτριος Τσοπωτός (ἐν Βώλῳ)
- 3) Ζωσιμᾶς Ἐσφιγμένιτης (ἐν Βώλῳ)
- 4) Κωνστ. Καρτάλης (ἐν Βώλῳ)
- 5) Γεώργιος Βαγιάτόπουλος
- 6) Ὁθων Κέρν (ἐν Ῥοστοκίῳ Γερμ.)
- 7) L. de Beaulieu (ἐν Παρισίοις)

Γ' ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΕΣ

- 1) Μαργ. Ἀποστολίδης
- 2) Δημοσθ. Ῥίζος
- 3) Δημ. Παπαρρίζου (δήμαρχος Ἀδα-
ρίτσας).

ΣΗΜ. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἱταίρων ἀπέθανεν ὁ ἱερομόναχος Ξενιάς Ἀχιλλεῖος.

ΔΕΛΤΙΟΝ

THE

ΕΝ ΑΛΜΥΡΩ ΦΙΛΑΡΧΑΙΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΟΘΡΥΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΤΡΙΤΟΝ (*)

§ 1. Ὑπόθεσις τοῦ Γ' τεύχους τοῦ Δελτίου τῆς Ἑταιρείας.

Ὑπόθεσις τοῦ Γ' τεύχους τοῦ Δελτίου τῆς ἐν Ἀλμυρῷ φιλαρχαίου ἐταιρείας «Ὁθρυος» εἶναι τὰ πεπραγμένα ὑπ' αὐτῆς κατὰ τὸ α' ἔτος τῆς 6' τριτοῦς περιόδου, ἀρξάμενον τῇ 20 Μαΐου 1899, ἐν ᾗ ἡρέθη τοῦ νέου Δ. συμβουλίου τῆς ἐταιρείας πρόεδρος μὲν ὁ κ. Εὐάγ. Βαρβαρέζος ἰατρός, μέλη δὲ οἱ κ.κ. Ν. Ἰ. Γιαννόπουλος κτηματικός, Ἰ. Λαχανοκάρδης φαρμακοποιός, καὶ Π. Παπανικολάου καὶ Ἀθ. Ἰ. Σπυριδάκης Ἑλληνοδιδάσκαλοι, καὶ παραταθὲν μέχρι τῆς 4 Αὐγούστου 1900, ἐν ᾗ ἐδόθη λόγος τῶν πεπραγμένων. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ αἱ ἐν ἀρχῇ τοῦ 6' ἔτους ἀνευρεθεῖσαι ἐπιγραφαί, καὶ εἴ τι ἄλλο.

§ 2. Μουσεῖον τῆς Ἑταιρείας.

Διαταγῇ τοῦ Σ. Πρωθυπουργοῦ καὶ προσωρινῶς Ὑπουργοῦ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κλπ. Κυρίου Γ. Θεοτόκη, ᾧ ἡ ἐταιρεία εὐχαριστεῖ ἐπὶ τούτῳ τὰ μέγιστα, διορίσαντος καὶ ἐπιμελητὴν τῶν ἐν Ἀλμυρῷ ἀρχαίων τὸν Σχολάρχην Ἀλμυροῦ κ. Δ. Πανόπουλον, τὸ μουσεῖον τῆς ἐταιρείας ἐγκατέστη ἐν τῷ Ἑλληνικῷ σχολείῳ Ἀλμυροῦ, πλὴν τῶν βαρέων λίθων κειμένων ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Παρθεναγωγείου Ἀλμυροῦ.

(*) Τὸ Γ' τοῦτο τεῦχος τοῦ Δελτίου συνετάχθη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνοδιδασκάλου κ. Ἀθ. Ἰ. Σπυριδάκη.

§ 3. Οικονομική κατάσταση της 'Εταιρείας.

Πρὸ τῆς ἀναγραφῆς τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς ἐταιρείας, αὕτη καὶ δημοσίᾳ ἐντεῦθεν εὐχαριστεῖ τὰ μέγιστα τοῖς συνεισενεγκού-
σιν εἰς συντήρησιν αὐτῆς, τῇ τε ἐν 'Αθήναις 'Αρχαιολογικῇ ἐταιρείᾳ,
τῷ δῆμῳ 'Αλμυροῦ καὶ τῷ κ. Δ. Τσοπωτῷ, πρὸς δὲ καὶ τῷ ἐπὶ
τούτῳ παρὰ τῇ μνημονευθείσῃ 'Αρχαιολ. ἐταιρείᾳ ἐνεργήσαντι βου-
λευτῇ 'Αλμυροῦ κ. Εὐστ. 'Ρακοπούλῳ.

Α'. Πρόσοδοι	Δρ. 785.10
α.) Περίσσευμα τῇ 20 Μαΐου 1899	Δρ. 85.50
β.) Συνδρομαὶ ἐταίρων (1898-1900)	» 157.—
γ.) Χορηγ. 'Αρχαιολογικῆς ἐταιρείας (1900)	» 300.—
» δῆμου 'Αλμυροῦ (1899-1900)	» 150.—
» Δ. Τσοπωτοῦ ἐν Βώλῳ (1900)	» 25.—
» Δ. Πανοπούλου εἰς Λεξικὸν (1900)	» 5.—
δ.) Ἀντίτιμον ἀντιτύπων Δελτίου	» 39.—
» εἰδιτηρίων εὐεργετικῆς παραστάσεως	» 23.60

Β'. Δαπάναι.	Δρ. 496.25
α.) Εἰς θήκας, κλπ. σκεύη, θύραν	Δρ. 67.75
β.) Εἰς προσκτήματα	» 97.75
γ.) Εἰς ἀρχαιολογικὰς ἐκδρομὰς, καὶ μεταφορὰν ἀρχαίων.	» 59.95
δ.) Εἰς πορείαν εἰς Λάρισαν πρὸς ἐξαργύρωσιν τῆς ἐκ 300 δρ. ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς.	» 22.—
ε.) Εἰς ἐκδοσιν (Α' καὶ Β' τεύχους) Δελτίου.	» 217.—
ς.) Εἰς εὐεργετικὴν παραστάσιν.	» 16.70
ζ.) Εἰς ἀλληλογραφίαν	» 15.10

Γ'. Περίσσευμα τῇ 4 Αὐγούστου 1900 δρ. (785 10—496.25)=288.85.

§ 4. Προσκτήματα τῆς ἐταιρείας καὶ δωρηταί.

Α'. Νομίσματα 118. ἐν οἷς 6 ἀργυρᾷ καὶ μετᾴλλιον 1.

I. Ἑλληνικά (ἐν οἷς 7 θεσσαλικά)	8 ἀγορ. + 25 δωρ. = 33
II. Ῥωμαϊκά (ἐν οἷς 4 ἀργυρᾷ δωρ.)	3 + 17 = 20
III. Βυζαντιακά	31 + 24 = 55
IV. Νεώτερα (ἐν οἷς 2 ἀργυρᾷ δωρ.)	0 + 10 = 10
Ἐν ὅλῳ νομίσματα.	42 ἀγορ. + 76 δωρ. = 118

Τὰ δὲ νεώτερα εἶναι ἀνὰ 2 μὲν Ἑνετικά καὶ Ἰονίου κράτους, ἀνὰ 3 δὲ Φραγκικά καὶ Καποδιστρίου.

Ἐδωρήσαντο δὲ νομίσματα μὲν·

I. Ἑλληνικά μὲν Γ. Βαγιατόπουλος, Ἰ. Κορωνάιος, Παπαργύριος Λίτρας (Θεσσαλ.), Ἰ. Παναγιούλλας, Δ. Πανόπουλος, Μαργ. Παντελῆ, Δ. Παπαϊωάννου, Παπαδόστ. Παπακωνσταντίνου (Θεσσαλ.), Ν. Σχοινῆς (ἐπίσης) καὶ Κ. Χρίστου Ἠπειρώτης (ἀνὰ 1)·— Ῥιζ. Γαρδίκης (Θεσσαλ.), Γ. Καζῆς (ἐπίσης), καὶ Γ. Μαρτίσης (ἀνὰ 2)·— Κ. Κλῖκος (3)·— καὶ Γεώργ. Λαχανοκάρδης (6).

II. Ῥωμαϊκὰ δέ, ἀργυρὰ μὲν Ἐμ. Δομοκίτης καὶ Γ. Τόλιος (ἀνὰ 1)·— καὶ Γ. Μαρτίσης (2)· χαλκὰ δὲ Ἀθ. Δόος, Κ. Κλῖκος, Κ. Παπαχαλαλάμπους. Ἰ. Σακελλαρίδης, Ν. Στεργίου κουρεὺς, Ἀγγελ. Τριανταφύλλου καὶ Ν. Χρίστου (ἀνὰ 1)·— Εὐάγ. Βαρδαρέζος, Γ. Μαρτίσης καὶ Χ. Ταλιαδοῦρος (ἀνὰ 2).

III. Βυζαντινὰ δὲ Γ. Βαγιατόπουλος, Ἀργ. Καραμετσίδης, Χ. Μωραΐτης, Ἀριστοτ. Μαριγγέλλος, Ἰ. Παναγιούλλας, Δ. Ρουῦτσος, Ν. Στεργίου κουρεὺς καὶ Δ. Τσούτσας (ἀνὰ 1)· Ἀργ. Βασιλάκος (2)·— Γ. Μαρτίσης καὶ Ἀθ. Ρουῦτσος (ἀνὰ 4)·— καὶ Ζωσ. Ἐσφιγμένιτης (6).

IV. Νεώτερα δέ, ἥτοι Ἑνετικά μὲν Εὐάγ. Βαρδαρέζος (2)·— Φραγκικά δὲ ἀργυρὰ μὲν Δ. Παπαϊωάννου (2)·— χαλκοὺν δὲ Γ. Βαγιατόπουλος (1)·— Ἰονίου δὲ κράτους Εὐάγ. Βαρδαρέζος καὶ Ν. Σχοινῆς (ἀνὰ 1)·— Καποδιστρίου δὲ Κ. Ἀγγελάκης, Δ. Καλαντζῆς καὶ Χαρίτων μονοχὸς (ἀνὰ 1).

Μετάλλιον δὲ ναυτικοῦ ἀπομαχ. ταμείου Κ. Παπαχαλαλάμπους (1).

B'. Ἐντάφια κοσμήματα ὑπὲρ τὰ 20, ὧν 5 ἡγοράσθησαν. Ἐδωρήσαντο δὲ 10 μὲν Εὐάγ. Βαρδαρέζος, ἥτοι χαλκῇν πόρπαν καὶ τεμάχιον τοιαύτης, 7 χαλκοὺς δακτυλίους, καὶ σφόνδυλον (χάνδραν) ὑάλινον κυανοῦν·— περὶ τὰ 5 δὲ βραχιόλια καὶ δακτυλίδια, ἐν Βρυέννῃ εὐρεθέντα, Μιλ. Ταλιαδοῦρος — καὶ 1 σφόνδυλον λίθου μὴ γνωσθέντος, φέροντα τεθλασμένης γραμμῆς, Κ. Παπαγιαννάκος.

Γ'. Χαλκὰ ἀγαλμάτια 2, ἀνάγλυφα 3, καὶ σφραγῖς 1. α') Τῶν μὲν ἀγαλματιῶν τὸ μὲν βοὸς ἡγοράσθη ἐκ Καίτης Δομοκοῦ, τὸ δὲ λαγοῦ ἐκ Καρδίτης. — β') τῶν δὲ ἀναγλύφων, δωρηθέντων ὑπὸ Π. Παπανικολάου, ὧν τὸ ἐλλειψοειδὲς εἶναι μολύβδινον, τοῦτο μὲν παρίστησι τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰ. Χριστοῦ, τὰ δ' ἄλλα στρογγύλα τοὺς Εὐαγγελιστὰς Ματθαῖον καὶ Μᾶρκον·— γ') ἡ δὲ σφραγὶς ὀρθογώνιος οὖσα, ἐκ Κωφῶν ἀγορασθεῖσα, φέρει βουστροφηδὸν τὴν ἐπιγραφὴν·

Z	Ω	CI	Ζωσί-
/	Υ	ΟΜ	μου.

Δ' Λίθοι 26.

I. Ἀγαλμάτων τεμάχια 2, ἥτοι ὑπερμεγέθης κεφαλὴ δωρηθεῖσα ὑπὸ Ἀργ. Βασιλάκου, εὑρεθεῖσα ἐν τῷ παρὰ τὸν λιμένα τῆς Ἄλου χωρίῳ Τσεγγελλίῳ, καὶ στῆθος ἀγαλματίου παριστάντος νεανίαν χλαμυδοφόρον, εὑρεθὲν ὑπὸ Π. Παπανικολάου, Σπ. Πλάκα καὶ Ἀθ. I. Σπυριδάκι ἐν Φθιώτισι Θήβαις.

II. Ἀνάγλυφα ἀνευ ἐπιγραφῶν 4, ἥτοι α') θηρεύοντος ἱππέως, μετενεχθὲν ἐκ τοῦ χωρίου Τσαγγλίου καὶ β') σταυροῦ ἀκραιῶν, μέρους σταυροῦ μετὰ περιστερᾶς ἀκραιᾶς, καὶ λείοντος, δωρηθέντα ὑπὸ Ἀργ. Βασιλάκου, εὑρεθέντα ἐν τῷ παρὰ τὸν λιμένα τῆς Ἄλου χωρίῳ Τσεγγελλίῳ.

III. Ἀνάγλυφα μετ' ἐπιγραφῶν 3, ἥτοι α') μετόπη ἀναγλύφου εὑρεθεῖσα ἐν Φθ. Θήβαις ὑπὸ Π. Παπανικολάου, Σπ. Πλάκα καὶ Ἀθ. I. Σπυριδάκι· β') ἀνάγλυφον μετενεχθὲν ἐκ τοῦ χωρίου Τσαγγλίου· τούτων αἱ ἐπιγραφαὶ ἐδημοσιύθησαν ἐν τῷ Β' τεύχει· καὶ γ') λίθος δωρηθεὶς μὲν ὑπὸ Ἀντ. Ραΐκου, ἀνακαλυφθεὶς δὲ ἐν γωνίᾳ οἰκίας τοῦ παρὰ τὰς Φθ. Θήβας χωρίου Ἀγκετσι ὑπὸ Π. Παπανικολάου, Σπ. Πλάκα καὶ Ἀθ. I. Σπυριδάκι. Τούτου ὄντος βάσεως ἀρχαίου κίονος τὰ τε ἀνάγλυφα καὶ ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι νεώτερα (1817). Καὶ τὰ μὲν ἀνάγλυφα εἶναι αἰγὸς μὲν ἢ ἐλάφου ἐπὶ τῆς κάτω ἀριστερᾶς ἄκρας, πρόχου δὲ φερούσης ἄνθος ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς· ἡ δ' ἐπιγραφὴ σημαίνουσα πολυχρόνιον εὐχὴν ὑπὲρ τοῦ Βελῆ πασᾶ διὰ τὴν εὐεργεσίαν (χαῖράτι) του κτίσαντος παρὰ τὴν ἀρχαίαν Πύρασον τὸ χωρίον Καινούργιον, ἡρειπιωμένον ἤδη, ἔχει ὥδε·

α βεζύρ	1817 :	:
βελί πασᾶ	· χορίον κε	· Διὰ πολὰ ἔτι. »
	· νούριο το	·
ἐν μυνί μαρτίου	· χαιράτι	·

IV. Λίθοι ἀπλῶς ἐνεπίγραφοι 6, ἥτοι α') δωρηθεὶς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Ἀλεξίου καὶ Ἰω. Ρουγουζελλῶν, μεταβιβλημένος φεῦ! εἰς πλυντήριον, οὗ ἔνεκεν τὰ πλεῖστα τῶν γραμμάτων ἐξηλείφθησαν· β') ἐπιτύμβιος δωρηθεὶς ὑπὸ Ἀντ. Ραΐκου, ἐξαχθεὶς ἐκ γωνίας οἰκίας

τοῦ παρὰ τὰς Φθ. Θήβας χωρίου Ἀγρετσι· γ') ὁμοιος μετενεχθεὶς ἐκ τοῦ παρὰ τὴν ἀρχαίαν Πύρασον χωρίου Καραμπασίου καὶ δ') λίθος ἐξαχθεὶς ἐκ γωνίας μιᾶς τῶν ἐν Ἀλμυρῷ οἰκιῶν τοῦ χρυσοχοῦ Δ. Εὐθυμίου· τούτων αἱ ἐπιγραφαὶ ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ Β' τεύχει· ε') δωρηθεὶς ὑπὸ Β. Κουτσοπίνα· ἡ δ' ἐλλιπὴς ἐπιγραφὴ ἔχει ὥδε· ΚΤΗΤC = κτήτο[ρος;]· καὶ 5') Βυζαντ. ἐπιτύμβιος δωρηθεὶς ὑπὸ Ἀντ. Ραΐκου, ἐξαχθεὶς ἐκ γωνίας οἰκίας τοῦ παρὰ τὰς Φθ. Θήβας χωρίου Ἀγρετσι· ἡ δ' ἐλλιπὴς ἐπιγραφὴ ἔχει ὥδε·

Κ Α Ι Ζ Ω
Η + C

καὶ Ζω-
ῆς.

V. Κοσμητικοὶ λίθοι 3· ὧν οἱ μὲν δύο ἐδωρήθησαν χωριστὰ ὑπὸ Σ. Βελάνι καὶ Ι. Νένου, τὸ δὲ πλαισίον τεμάχιον εὑρέθη ἐν Φθ. Θήβαις ὑπὸ Π. Παπανικολάου, Σπ. Πλάκα καὶ Ἀθ. Ι. Σπυριδάκι.

VI. Λίθοι ναῶν 8, ἥτοι α') ὁμφαλὸς σπονδύλων καὶ 2 τεμάχια κιονοκράνων Κορινθιακοῦ ρυθμοῦ, εὑρεθέντα ἐν Θήβαις ὑπὸ Π. Παπανικολάου, Σπ. Πλάκα καὶ Ἀθ. Ι Σπυριδάκι· β') βάσις κιονίου μετὰ σταυροῦ καὶ κιονόκρανον Βυζαντ. ναοῦ, εὑρεθέντα ἐν θέσει Ξενιᾶ τῆς Βρυέννης ὑπὸ Ν. Ι. Γιαννοπούλου, Π. Παπανικολάου, Σπ. Πλάκα καὶ Ἀθ. Ι. Σπυριδάκι· καὶ γ') 3 τεμάχια λίθων Βυζαντ. ναοῦ δωρηθέντα ὑπὸ Ἀργ. Βασιλάκου, εὑρεθέντα ἐν τῷ παρὰ τὸν λιμένα τῆς Ἄλου χωρίῳ Τσεγγελλίῳ.

Ε'. Ποικίλα ὄργανα καὶ σκεύη 8, ἥτοι α') λύχνος πῆλινος ἀγορασθεὶς· β') ἐτερόζυξ ζώνη ἱερέως παλαιᾶς, δωρηθεῖσα ὑπὸ Μιλ. Σπανοπούλου· γ') ὁμοίωμα παλαιοῦ σκούφου ἱερέως, ἔργον καὶ δῶρον Ν. Σκαρλάτου· δ') λίθος λεκανοειδὴς μετὰ σωλῆνος ἔχων διάμετρον περὶ τὸ ἑν μέτρον, εὑρεθεὶς ἐν Φθ. Θήβαις ὑπὸ Π. Παπανικολάου, Σπ. Πλάκα καὶ Ἀθ. Ι. Σπυριδάκι· τοιοῦτοι λίθοι καὶ ἄλλοι δύο ἀνεκαλύφθησαν ἐν Ἀλμυρῷ, τοῦ ἐτέρου τῶν ὁποίων ὁ κύριος εἶπεν ἡμῖν ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐχρῶντο λουτῆρι· ἀγνωστον δ' εἶναι οἱ Τοῦρκοι κατσεκιάσαν αὐτοὺς ἢ τοιούτους εὐρον αὐτούς, καθ' ὅσον ἐλάχιστοι Τοῦρκοι εἶχον τοιούτους ἐν τοῖς λουτροῖς των· ε') μεγάλη κλεῖς εὑρεθεῖσα ἐν Ἄλφῳ ὑπὸ Θεμ. Ναοῦμ. ς') σιδηρᾶ κἀννη παλαιοῦ τουφεκίου, δωρηθεῖσα ὑπὸ Ν. Ι. Γιαννοπούλου· καὶ ζ') δύο παροψίδες

κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον παλαιαὶ μετὰ κοσμημάτων, ὧν ἡ μὲν ἡγοράσθη, ἡ δ' ἐδωρήθη ὑπὸ Ν. Ι. Γιαννοπούλου.

Σ'. Φωτογραφίαι ἀγαλμάσων καὶ ἀγαλματίων καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενιᾶς 8, ὧν 2 μὲν ἡγοράσθησαν, 6 δ' ἐδωρήθησαν ὑπὸ Ν. Ι. Γιαννοπούλου.

Ζ'. Βιβλία 231.

Α'. Χειρόγραφα παλαιὰ 3, ἥτοι α') 2 Θρησκευτ., δῶρα μονῆς Ξενιᾶς. Τούτων τὸ μὲν περιέχον λόγους ἐκκλησιαστικῶν πατέρων καὶ βίους καὶ πολιτείας ἁγίων, ἀπαρτίζεται κυρίως ἐκ δύο τευχῶν, ὧν τὸ μὲν μᾶλλον ἀρχαῖον εἶναι χάρτου στυλποῦ, τὸ δ' ἥττον ἀρχαῖον σκληροῦ. Ἐκ δὲ τῆς ἐν τέλει αὐτοῦ κειμένης περὶ τῆς κτήσεως τοῦ χειρογράφου σημειώσεως μανθάνομεν ὅτι τῷ 1700 ἡ Παναγία Ξενιά ἐκαλεῖτο Κισιώτισσα· ἔχει δὲ ὧδε·

α 1007 (sic) ,αψ.

το παρὸν βιβλεῖον, ἡπάρχοι τῆς εἰπεραγίας, δεσπίνεις ἡμῶν θ/κου, καλούμενης, καὶ σιώτισης, καὶ ὅστις βοιοθεῖ, καὶ ἐλέσταρχοῖσι, καὶ τὸ ἀποξενόσι να ἔχ το ἐπιτεῖμιον, καὶ ἀντοῖμαχον αὐτήν, τὴν θ/κον, ἐν τῇ φόδερᾳ εἰμερα τῆς κρίσεος».

Τὸ δὲ ὃν χάρτου στυλποῦ ἀπαρτίζεται' ἐκ δύο βιβλίων, ὧν τὸ μὲν α' Ὁδηγὸς» καλούμενος περιέχει ρκε' διδασκαλίας ἀρχομένας ἀπὸ τῆς κοσμογονίας, τὸ δ' ἐξηγήσεις κατὰ γράμμα τε καὶ πνεῦμα μετὰ τοῦ κειμένου αὐτῶν εἰς κθ' παραβολὰς τοῦ Εὐαγγελίου ἀρχομένας ἀπὸ τῆς τοῦ σπείροντος. Συνετάχθη δ' ἐν πεζῇ φράσει ὑπὸ Κων. Ῥεσινοῦ τοῦ Κορινθίου ὀλίγῳ χρόνῳ μετὰ τὴν ἄλωσην (1571) τῆς Κύπρου ὑπὸ τῶν Τούρκων· τεκμήρια δὲ ἄλλα τε πολλὰ καὶ τὸ ἐπόμενον ἐν τῷ ἐπιλόγῳ τῆς ξ' διδασκαλίας ἱστορήμα. «καὶ γοῦν προ ὀλίγου χρόνου ἀφόντης αἰχμαλωτίσθη ἡ κύπρος ὕστερον, ἦλθε τις φιλόσοφος καὶ ἱατρὸς σοφιστὴς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου ἐπιφανίου καὶ εἶδε πολὺ πλῆθος ἀρρώστων, καὶ εἶπε· δύνασθε με τὴν βοήθειαν τοῦ θ/ῦ διὰ νηστείας τινός, καὶ δια τινῶν καθαρῶν νὰ ἱατρευθῆτε· καὶ κατὰ ὅρισμὸν τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἐπεχείρισε νὰ τοὺς ἱατρεύσῃ καὶ τοὺς περισσοτέρους ἱατρεύσει.» — Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς κορυφῆς δύο συνεχῶν ἤδη σελίδων τοῦ α' Ὁδηγοῦ»

κείνται ἔκτυπα ἑκατέρας τῆς προσόψεως τῆς σφραγίδος τοῦ Παπα-
σαμουήλ, καὶ ἐπὶ μὲν τῆς ἐτέρας ἐπιγέγραπται τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ
τὸ ἔτος 1830, ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας τὸ τῆς Παναγίας Ξενίας καὶ τὸ
ἔτος τὸ αὐτό. Ἐν δὲ τῷ περιθωρίῳ μιᾶς τῶν τελευταίων σελίδων τοῦ
αὐτοῦ «Ὁδηγοῦ» σεσημειώται ὑπὸ Ἰωάννου Χρ. Κύρκου ὁ
χρόνος (1828) τοῦ σκορπισμοῦ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου
Κοκκωτῶν ἔνεκα τῶν ἐπαχθῶν φόρων

«φανερυνόν το' γνηρόν που σκορπῆσεν ἡ κοκοτος ἀπο δο-
σηματα

ετος : 1828—αλουναρπου . . 8.

γιδανος το χρῆστο κήρκου».

6') μουσικὸν ἐκκλησιαστικὸν χάρτου σκληροῦ, δῶρον Κ. Πριάκου.

Β'. Ἐντυπα 228.

Ι. Θρησκευτικὰ 17. Τούτων ἄξια ἰδίας μνείας δύο· α') Τριψ-
διον ἑλλοπίς ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει, μὴ ἡριθμημένον μήτε δι' Ἑλληνικῶν
μήτε δι' Ἀραβικῶν χαρακτήρων, ἐξ οὗ δῆλον ὅτι ἐξεδόθη περὶ τὸ
1558, ὃ ἔτος φέρουσιν ἕτερα μὴ ἡριθμημένα· καὶ β') Ἀνθολόγιον ἐκ-
δοθὲν τῷ 1797, οὗ τὸ πλεῖστον (ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦ
Ἰουλίου) ἑλλοπίει. — Καὶ ἐν μὲν τῷ Τριψδίῳ, ὄντι κατὰ τινα σημεί-
ωσιν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου (;), σεσημειώται ἱστορήμα, ὅτι ὁ πασᾶς
διέταξε νὰ βρωῶσι τοὺς Ἀρβανίτας ὅπου τοὺς ἴδωσιν.

αετος 1799

εκινον τον κIRON ειταν μιαν φοραν απο ελιγαν απο ιπεν
ο πασιας οπου εγλεπον αρβανιτι να το βαρουνι» (*).

Ὁ ἐκδοὺς ταύτην τὴν διαταγὴν πασᾶς εἶναι βεβιαίως ὁ Χασᾶν
πασᾶς, ὁ ἀποτρέψας τὸν σουλτᾶνον ἀπὸ τῆς γενικῆς σφαγῆς τῶν
Χριστιανῶν, ὅστις ἀποσταλεῖς πρὸς εἰρήνευσιν τῶν ἐπαναστασῶν ἐπὶ
Αἰκατερίνης Β' χωρῶν, ἔχων βοηθοὺς καὶ τοὺς ἀρματωλοὺς κατέστρεψε
τῷ 1779 τοὺς Ἀλβανοὺς, οἵτινες ἐπιδραμόντες τὴν Πελοπόννησον
ἐπαναστᾶσαν ἐληλάτουσαν καὶ ἐσφαζον ἐπὶ 9 ἔτη (1770-1779), καὶ
εἶτα ἤρουντο νὰ ἀπέλθωσι προφασιζόμενοι ὅτι δὲν ἐπληρώθησαν τοὺς
μισθοὺς.

(*) Παραβλ. ἐπιγραφὴν βρύσεως Μηλεῶν ἐν «Προμηθεὶ» Βώλου, ἔτους Ζ' 1895,
σελ. 693.

Ἐν δὲ τῷ Ἀνθολογίῳ (σελ. 654) σεσημειώται ἐν μὲν τῷ περιθωρίῳ ὁ χρόνος (1817), καθ' ὃν ἐπέστρεψαν εἰς τὰς οἰκίας των ἀπὸ τοῦ βουνόν, ὅπου εἶχον καταφύγη διὰ τὸ θανατικόν.

«ετος 1817 μαγιου 12 κανο θημψί εγο χάράλανπος ωντας ηρταμε καὶ ζημείκαμε (=συνεμίζαμεν) στο δικο μας σπητι απο το βουνι οπου ημάστανε φεδγατι απο το θανατικο ηρταμε ημερα παρατζεβη». Ἐπὶ δὲ τῆς βάσειως περὶ τῆς κτήσεως τοῦ Ἀνθολογίου·

«182[0;] μαρτίου 6   σαματά στήρα [=Σταμάτιος Σωτηρίου;] χρηστου

† το παρὸν ἀνθολόγιον ηπάρχη του μήτρο αμπελίδοτι (= Ἀμπελακιώτη;) εἴτη του χρήστο χασάπη απο το δουκο(;) καὶ ὥςτις τὸ ἀποξαινόση χορης τὴν βουλὴν του να αἶχνητας ἀρὰς τὸν ἅγιον τ : : ιη (=τριακοσίων ιη') θαιοφόρον πατερ[ων] καὶ τον αινικέα (=ἐν Νικαίᾳ) σηνόδον καὶ τὴν κατάραν του χρηστοῦ καὶ τις παναγίας καὶ πάντων τὸν ἅγιον.

ελάχνηστος ιωακὴμ γράφω».

II. Γλωσσικά 84, δῖλα δὴ Ἑλληνικά μὲν 74, Λατινικὸν δὲ 1, Γαλλικά δὲ 6, Ἀγγλικά δὲ 3.

III. Μαθηματικά 6.—IV. Ἱστορικά 19.—V. Μυθιστορικά 5.—VI. Γεωγραφικά 8.—VII. Ἀρχαιολογικά 6.—VIII. Φιλοσοφικά 2.—IX. Φυσικά 8.—X. Παιδαγωγικά 4.—XI. Περιοδικὰ 9.—XII. Ἡμερολόγια 6.—XIII. Ἐφημερίδων σώματα 2.—XIV. Γεωπονικὸν 1.—XV. Ἱατρικά 3.—XVI. Πρακτικά Λεξικά 2.—XVII. Κανονιστικά 2.—XVIII. Ἀπολογιστικά 2.—XIX. Πολιτικά 5.—XX. Νομικά 36.—Καὶ XXI. Χοροδιδασκαλικὸν 1.

Τῶν ἐντύπων βιβλίων 3 μὲν ἠγόρασεν ἡ ἐταιρεία, τὰ δὲ λοιπὰ ἐδωρήσαντο οἱ ἐξῆς κύριοι·

α') Χρ. Βεζύρης, Ῥίζος Γαρδικίς, Ὅθων Κέρν, Γ. Κορδογιαννόπουλος, Χρ. Κωνσταντώρας, Ἀθ. Ι. Σπυριδάκης καὶ Ὑπουργεῖον Ἐκκλησιαστικῶν (ἀνὰ 1).—β') Εὐστ. Ἀγγελάκης, Εὐάγ. Βαρδαρέζος, Γερμανικὸν ἀρχαιολ. ἱνστιτούτον, Ι. Παναγιούλλας, Ὑπουργεῖον Ἑσωτερικῶν καὶ βαρῶνος von Hiller (ἀνὰ 2).—γ') Δαν. Νισανίδης καὶ Δ. Πανόπουλος (ἀνὰ 3).—δ') Κων. Πριάκος καὶ Ι. Ἀθ. Σπυριδάκης (ἀνὰ 4).—ε') Ἱστορικὴ καὶ Ἑθνολογ. ἐταιρεία καὶ Παπαπόστολος Παπακωνσταντίνου (ἀνὰ 5).—ς') Δημ. Γρηγοριάδης (7).—ζ') Νικ. Ι. Γιαννόπουλος (11).—η') Ζωσ. Εὐφηγμενίτης (45).—Καὶ θ') Εὐστάθιος Ῥακόπουλος, βουλευτὴς Ἀλμυροῦ, μετὰ τῆς κ. Ἀγγελάς Ε. Ῥακοπούλου (119).

Η'. Έγγραφα παλαιά 40.

Έγγραφα παλαιά έδωρήσαντο·

Ι. Κων. Εύαγγελόπουλος 32, προσρχόμενα εκ Τρικεριού του Πη-
λίου· ήτοι α') 2 προικοσύμφωνα (1751 και 1820), και 1 απόδει-
ξιν παραλαβής προικος 78 1/2 γροσίων (1755). Και εν με τφ του
1751 κείται ου άντι ω ή ο, οίον α εχου, χριοστου, μαρτιρου,
απου, ομουλουγου», άντι α έχω, χρεωστω, μαρτυρω, από, όμο-
λογω» εν δι τφ του 1820, και εν τη διαθήκη του 1800, εύρηται
ή λέξις «τράχωμα» άντι της προικος χρημάτων, εις ό αντίκεινται
τά ρουχικά. Καθ' α δι λέγεται, και νυν έτι εύχρηστος είναι ή λέ-
ξις εν Τρικεριω, ίσως έχουσα σχέσιν προς τό τρέχω, ώστε να είναι
«τράχωμα τό κινούμενον, διότι τά χρήματα κινούνται άπ' άλλου
εις άλλον.— β') Ένοικιαστήριον του τόπου των άντι 3500 γροσίων,
γενόμενον εν Πόλει τφ 1807. Έν τούτφ ό έπίτροπος του κοινοϋ
έπωνόμασται Σαράντης.— γ') Όμολογίαν Νικολου Παπαγερμανου
Στυλιδιώτου 2090 γροσίων προς πλοίαρχον Άναγνώστην Χατζηνι-
κολου Τρικεριώτην, εν Κων/πόλει Γαλατξ τφ 1821.— δ') 2 δια-
θήκας (1800 και 1824). Της διαθέτιδος της β' διαθήκης Ούρανίας
Χατζηγεωργάκι όσω αξία θαυμασμου ή αύταπάργησις, εκ διαμέτρου
άντίθετος τη γυναικειά ζηλοτυπία, ότι έπειδή ήσαν άτεκνοι (άκλη-
ροι), επέτρεψε τφ μέχρι τουδε άνδρι αύτης Νικολφ Νταλικά να νυμ-
φευθή έτέραν γυναίκα, καθιστάσα αυτόν ψυχο-υιόν κληρονόμον της
περιουσίας της, κατοικοϋσα εν τη αύτη οικία και διατηρουμένη ως-
περ μήτηρ υπό του πρώην μέν άνδρος νυν δε ψυχο-υιου μέχρι τελευ-
ταίας άναπνοής — τοσούτφ άποτρόπαιος ό δεύτερος γάμος άνδρός,
ζώσης της προτέρας συζύγου οίκούσης παρ' αύτφ ώσπερ μητρός παρ'
υίφ. Έπειδή δι τουτο είναι τετελεισμένον γεγονός, καθ' α έρωτηθείς
ώμολόγησεν ό τά εν λόγω έγγραφα δωρησάμενος κ. Κ. Εύαγγελό-
πουλος, παρατιθέμεθα ένταϋθα τό σχετικόν μέρος της διαθήκης.

α διὰ του παρόντος συμφωνητικοϋ γραμματος δηλοποιω
έγώ ή ούρανία χατζήγεωργάκν ότι με κοινήν μου γνώμην
και αύτοθέλησίν μου δίδω τό έλεύθερον του πρώην άνήρ
μου (sic) νικολό νταλικά να ύπανδρευει με τό να εϊμεσθεν
άκληροι· όπου τον φωτίσει ό θεός λοιπόν από την σήμε-

ρον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὸν καταστένω ψυχουῖόν μου εἰς ὅλα μου τὰ ὑποστατικά μητρικά μου καὶ πατρικά μου κινητὰ καὶ ἀκίνητα ἴδιον ἐξουσιαστὴν αὐτὸς δὲ ὁ νικολὸς νὰ μὲ περιπειότῃ καὶ νὰ με διαφυλάττῃ ὡς μητέρα του· καὶ νὰ κατοικῶ εἰς τὰ σπῆτί του μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς... εἴ μὲν δὲ ὁ νικολὸς παρέβῃ τὴν ὑπόσχεσίν του νὰ εἶμαι ἰδία νοικοκυρὰ εἰς ὅλον τὸ πρᾶγμα μου, καὶ ὁ νικολὸς ἀποξενόμενος. . . ὅποιος δὲ ἤθελε παρέβῃ τὴν παροῦσαν μου διαθήκην νὰ ἔχῃ τὰς ἀρας τῶν ἀγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὸ θεοφόρων πατέρων τῆς ἐκκλησίας μας· ἵνα ἔχῃ τὸ κύρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐν παντὶ κριτηρίῳ δικαιοσύνης: 1824 νοεμβρίου: 16 τρίκερι ».

ε') Ἐγγραφὸν ἐκλογῆς πληρεξουσίων 1812. 5') Γράμμα κοινοσφράγιστον ἐκλογῆς προεστών «διὰ πένται μύνες» ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ 75 γρ. «τῇ 4: νοεμβρι: — 1823: τρίκερι». 7') Ἀπόδειξις παραλαβῆς 8750 γρ. παρὰ τοῦ Ῥούμης διοικητοῦ ἐν Λαρίσῃ εἰς μισθοὺς τῶν φυλάκων τοῦ κοινοῦ. «1828: 4 Ἰανουαρι. τρῆκερι». Τοῦτο καὶ τὸ προηγούμενον (5') κοινοσφράγιστον γράμμα φέρουσι μόνην τὴν καλῶς ἔχουσιν μικρὰν «σφαγίδα τῆς νήσου Τρίκερι». η') Κατάστειχον τοῦ μακαρήτι: Ἰω. Ἀναγνώστῃ χαντζῇ νικολάου διὰ ὅσα ροχῆκα του Κε γρόσια ἓνα πρὸς ἓνα, ἐν. ἐτι. 1828: μαῖου: 10 ». θ') Δωρητήριον τόπου εἰς τὴν Παναγίαν (1855). Καὶ ι') 20 πωλητήρια ἀγρῶν, οἰκοπέδων καὶ οἰκιῶν, χρονολογούμενα τὰ μὲν ἡμίσεια ἀπὸ τοῦ 1753-1799, τὰ δὲ λοιπὰ ἀπὸ τοῦ 1805-1842. Καὶ τῶν μὲν μᾶλλον ἀρχαίων ἐν ἐνὶ μόνῳ, τῷ ἐτέρῳ τῶν τοῦ 1799 παράκειται πρὸς τῇ χρονολογίᾳ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου «Τρίκερι», τῶν δὲ ἡττον ἀρχαίων ἐν τοῖς πλείστοις. Καὶ ἐκείνων μὲν ἕκαστον ἐπωνόμασται ἀπλῶς «γράμμα», τούτων δὲ τῶν πλείστων ἕκαστον «πωλητικὸν γράμμα» ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἀνορθογράφως, τὸ δὲ τοῦ 1829 «πολητικὸν ἐμάρτιρον γράμμα». = Καὶ ὁ μὲν πωλητὴς ἐν τῷ τοῦ 1825 ὑπογέγραπται «νικῳλῖς εἰράντη», περὶ δὲ τοῦ γράψαντος Παπακονόμου τὸ ἔγγραφον τοῦ 1829 φέρεται: «με χερῇ τοῦ ἡδίου γραματοκῳπου». — Ἡ δὲ τιμὴ εἶναι ποικίλη ἐν ἐκείνοις μὲν ἀπὸ 9-150 γρ., ἐν τούτοις δὲ ἀπὸ 10-500 γρ.

II. Εὐστ. Οἰκονόμου 7, ἐκ Γούρας προσερχόμενα· ἦτοι α') Διορισμοῦ προεστοῦ Γούρας τοῦ κύρ Θεοδώρου Λογοθέτου (1804). Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο τὸ ἔγγραφο εἶναι ἐπικεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ Θαυμακοῦ Ἀθανασίου, ὅστις α βαιδεοὶ εἰς τὰ ὅσα ἔγραψαν οἱ χῶρα καὶ μαρτυρεῖ», παρατιθέμεθα ἐνταῦθα τὸ κείμενον αὐτοῦ·

« διὰ τοῦ παρόντος μας γράμματος φανερώνωμεν ἡμεῖς οἱ ραγιάδες γουριώτες ἅπαξ ἅπαντες μικροῖτε καὶ μεγάλοι ὅτι ἐσιμφωνήσαμεν ὅλοι μας καὶ ἐπῆγαμε καὶ ἐπαρακαλέσαμε τὸν κύρ θεόδωρον λογοθέτην καὶ τὸν ἐβάλαμεν προσεστὸν εἰς τὴν χώραν μας διὰ νὰ μᾶς κυβερνήσῃ ὅσον εἶναι τῶν δυνάμεών του καὶ ἔχομεν ὅλοι μας μὲ ὅλον μας τὸ χουσνουτλήκη νὰ τὸν ἀκολουθήσωμεν κοντά του εἰς ὅσα ἤθελεν μᾶς προστάξεις, καὶ ἂν ἤθελε ὁμος κἀνὶς ἀπὸ ἡμᾶς νὰ τὸν κατατρέξῃ ἔχομεν ὅλοι ἡμεῖς νὰ τὸν ἀποκριθῶμεν καὶ αὐτὸς νὰ μένει ἰσχυρος, καὶ ἂν ἤθελε τὸν ἀκολουθήσῃ κἀνένα ζαράρι ἐδῶ ὅπου βρίσκεται εἰς τὴν δουλιάν μας ἔχομεν νὰ τὸ ἀποκριθοῦμεν ἡμεῖς ἡ χώρα· καὶ ἂν οὗτος παραλάξωμεν ἀπὸ ἐτοῦτα ὅπου γράφωμεν ἐκ τῶν ἐδίων χειρῶν μας, ἔχει νὰ μᾶς παιδεύσι μὲ τὸν ἀγᾶ μας ἢ μὲ ἄλλην κρίσιν ὅποιαν θέλει. καὶ διὰ τὸ ἀληθὲς ἐδόθη τὸ παρόν μας εἰς χεῖρας τοῦ κύρ θεοδόρου λογοθέτου καὶ ἔστω εἰς βεβαίωσιν

1804 = αὐγούστου 23 ».

β') 4 πωλητήρια ἀγρῶν (1791, 1800, 1801 καὶ 1805), ἡ δὲ τιμὴ ὠρισταὶ ἐν δύο ἔγγραφοις 4 γρ. τὸ κουβέλλι. Καὶ ἐν μὲν τῷ τοῦ 1791 εὔρηται ἡ φράσις « εδοσαμε τα τημνα χερια » ἐπὶ συμφωνίας ἀγοραπωλησίας καὶ πίστεως, καθάπερ καὶ νῦν ἐστὶ ἐν τῷ προφορικῷ λόγῳ « δῶσε τὸ χέρι », καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐπὶ πίστεως « δοῦναι καὶ λαβεῖν τὴν δεξιάν ». Ἐν δὲ τῷ τοῦ 1801 ἐκ τῶν ὑπογεγραμμένων γερόντων μαρτύρων εἰς μὲν φέρεται ὢν « ὑπομνηματογράφος » εἰς δ' ἔχων τὸ ἐπώνυμον « πικραμένου ». γ') Χρεωστικὸν (1804), καὶ ἱξοφλητικὸν (1817).

III. Δημσθ. Μαργαριτόπουλος ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Ἀλμυροῦ πρὸς τὸν Γάλλον πρόξενον ἐν Βώλῳ τῷ 1867, πρὸς ἀποτροπὴν ἐπιβουλῆς τῶν Τούρκων.

§ 5. Διδασκαλία εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ κόκκου σιναπίου ἐκ τοῦ χειρογράφου Κ. Ῥεσινοῦ τοῦ Κορινθίου.

« Παραβάλλει ὁ χ' ς καὶ ὁμοιοῖ τὴν βασιλείαν τοῦ $\theta\bar{\upsilon}$ κουκκί σιναπίου· βασιλεία $\theta\bar{\upsilon}$ ἔναι ὁ λόγος καὶ τὸ κήρυγμα τῶν ἀποστόλων· ὅτι διὰ τοῦ κηρύγματος ἐδασίλευσεν ὁ χ' ς εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνῶ·ν· τὸ λοιπὸν καθὼς φαίνεται τὸ σινάπι ὅτι ἔναι μικρὸν, καὶ ἔχει πολλὴν δύναμιν· ἔτλη καὶ ὁ λόγος τοῦ εὐαγγελίου κατὰφρονεῖται μὲν τοῖς πολλοῖς ἀνoῖς καὶ φαίνεται ὅτι ἔναι μωρία· λαβὼν δὲ αὐτὸ τὸ κουκκί ὁ ἀνoς ἔβαλεν εἰς τὸν κήπον του, ἥγουν εἰς τὴν ψυχὴν του· ἔγινε μέγα δένδρον καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐνοῦ καθίζουσιν εἰς τὰ κλαδία του· τὸ ὅποῖον δένδρον οἱ ἀνoῖ ὁποῦ θέλουν νὰ πέτῳνται εἰς τὰ ὑψηλὰ, κατὰσκηνοῦν, τοῦτ' ἔστι καθίζουσιν εἰς τὸν ἴσκιον τούτων τῶν κλαδίων· διατὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι κατηκνημένοι εἰς τὴν γῆν, εἰς τὰ κλαδία τοῦ κηρύγματος· τοῦτέστιν εἰς τὰ ἀπλωμένα νοήματα τοῦ εὐαγγελίου, ἀναπαύονται· ἥγουν τὶ λέγω· κουκκί ἔλαβεν ὁ παῦλος, τὴν μικρὰν κατήχησιν τοῦ ἀνανίου, τοῦτέστιν ὁποῦ ἐδάπτισε τὸν ἀνανίαν καὶ ὅλην του τὴν φαιμελίαν· ἀλλὰ ἔστοντας νὰ φυτεύσῃ τοῦτο τὸ κουκκί εἰς τὸν κήπον του, ἔκαμε κλάδους· εἰς τοὺς ὁποίους ἔκατεσκηνυσαν οὐ μόνον οἱ τότε ὑψιλοὶ καὶ σοφοὶ κατὰ νοῦν καὶ σοφίαν. ὥσάν οἱ κορίνθιοι· ὁ διόνυσος· ὁ ἱερόθεος, καὶ ἄλλοι πολλοὶ, ἀλλὰ καὶ οἱ κατὰ καιροὺς τότε ἀνoῖ· ὅμως καὶ αὐτὸς ὁ $\kappa\bar{o}$ 'ς δύνεται νὰ νοηθῇ κουκκί σιναπίου· εὐτελέης μὲν πτωχὸς καὶ ἀσθενὴς κατὰ τὸ φαινόμενον ἐφαίνετο, διατὶ ἦτον τέκτονος υἱὸς, καὶ πένης· καὶ ἔστοντας νὰ πέσῃ εἰς τὴν καρδίαν τῆς γῆς, ἥγουν ἐστρώθη καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη εἰς τὸν κήπον, ἔκαμε κλάδους ὠραίους τοὺς ἀποστόλους· εἰς τοὺς ὁποίους ἀποστόλους ἐπαναπαύονται πάντες οἱ ἀνoῖ οἱ πιστεύσαντες εἰς τὸ κήρυγμα αὐτῶν »

§ 6. Ἀρχαιολογικαὶ ἐκδρομαί.

I. Τῇ 1 Ἰουνίου 1899 οἱ κ.κ. Ν. Γιαννόπουλος καὶ Ἀθ. I. Σπυριδάκης ἐκδραμόντες εἰς Κόκκινα, $\frac{1}{2}$ ὥραν ἀπέχοντα τοῦ Καραμπασίου καὶ ἀνατολικώτερον αὐτοῦ κείμενα, εὗρον ἐρείπια Βυζαντ. τείχους, ἐνιαχοῦ εἰς μέγα ὕψος κρεμάμενα, καὶ κρηπίδας Βυζαντ. οἰκιῶν ἀρχομένης ἀπὸ Καραμπασίου καὶ διηκούσας εἰς τὴν παραλίαν. Ἐπὶ λόφου δὲ πρὸς δυσμὰς τῆς ἀκροπόλεως τῆς ἀρχαίας Πύρασου εὗρον κρηπίδας μεγάλου Βυζαντ. ναοῦ, μετὰ μεγίστης κόγχης τοῦ ἱεροῦ, καὶ δύο παρεκκλησιῶν ἐπὶ τῆς δυτικῆς προσόψεως. Ταῦτα πάντα ἀνήκουσιν εἰς τὸν ἕτερον τῶν μεσαιωνικῶν Ἀλμυρῶν, τὸν παρὰ τὴν ἀρχαίαν Πύρασον, μνημονευόμενον καὶ ἐν τῇ ἐνταῦθα ἀνευρεθείσῃ ἐπιθυμβίῳ ἐπιγραφῇ (Τεῦχ. Β', ἐπιγρ. 39).

II. Τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1899 οἱ αὐτοὶ ἐξέδραμον εἰς Τσεγγέλλι, $\frac{5}{4}$ ὥρ. ἀπέχοντα τοῦ Ἀλμυροῦ. Ἐνταῦθα σφίζονται ἐρείπια Βυζαντ. τείχους κατὰ μῆκος τῆς παραλίας, ὅντα τὸ μὲν ὕψος $\frac{1}{2}$ μ., τὸ δὲ πλάτος 1,40 μ. Ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τούτων ἔχει κτισθῇ ἐπὶ Βελῇ πασσά ἕτερον τείχος στενώτερον ἢ κατὰ τὸ ἥμισυ ἐκείνων. Ἐκατέρωθεν δὲ τοῦ τείχους σφίζονται δύο ὀκτάεδροι θολωτοὶ προμαχῶνες, ὧν ὁ βόρειος ἔχει θυρίδας στρογγύλας ἐπὶ τριῶν πλευρῶν, καὶ πύλην πρὸς μεσημβρίαν. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ τείχους ὑψοῦται τετράεδρος πύργος διηρημένος εἰς δύο, ἔχων πολλὰ ἀψιδοειδῆ καὶ κογχοειδῆ κοιλώματα, πλὴν ὁ θόλος κατέπεσεν, ἐντὸς δὲ τοῦ ὑπὸ τοῦ τείχους περιβαλλομένου χώρου ὑψοῦται πύργος πλατὺς 1,40 μ., ἐνδοθεν πεπληρωμένος χώματος, καὶ ἔξωθεν κατεσκευασμένος διὰ μεγάλων λευκῶν ὀρθογωνίων λίθων· πρὸς δυσμὰς δὲ αὐτοῦ φαίνονται ἵχνη κλίμακος. Ταῦτα πάντα, καθάπερ καὶ τὰ ἐνταῦθα ἀνευρεθέντα καὶ εἰς τὸ μουςεῖον τῆς ἐταιρείας κοιμισθέντα, ὑπερμεγέθης κεφαλὴ λιθίνη, τετραυσμένη ἔμπροσθεν, καὶ ἀνάγλυφα σταυροῦ, τεμαχίου σταυροῦ μετὰ περιστερᾶς ἀκραίας, καὶ λείοντος, μαρτυροῦσι τὴν ἐνταῦθα ὑπαρξιν τοῦ ἐτέρου τῶν μεσαιωνικῶν Ἀλμυρῶν, τοῦ παρὰ τὸν λιμένα τῆς Ἄλου.

Ἐνταῦθα ὑπάρχει μονόκογχος ναὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, περιβαλ-

λόμενος ὑπὸ ἀμυγδαλῶνος, ἰδρυθείς, φαίνεται, ἐπὶ Βελῇ πασᾶ. Ἐπι-
γέγραπται δ' ἐπὶ μὲν τῆς ἀγίας Τραπεζίης·

Θ
ΜΝΗΗΤΙ ΚΕ Τ
ΔΣΛΩΝ CΟΥ ΙΩ
ΚΕ ΓΕΟΡΓΙΣ.

Μνήσθητι, Κύριε, τῶν
δούλων σου Ἰωάννου
καὶ Γεοργίου.

ἐπὶ δ' ἐπιτυμβίου λίθου ἐκτισμένου ἐν τῇ μεσημβρινῇ πλευρᾷ τοῦ ναοῦ·

†
ΜΝΗ
ΜΙΟΝ
ΔΙΑΦΕ
ΡΟΝΤΑ
ΙΩΑΝ
ΝΣ ΚΩΤΡ
ΩΒΙ

Μνη-
μ[ε]ῖον
διαφέ-
ροντα
Ἰωάν-
νου Κώτρ-
ωβι . .

III. Τῇ 18 Ἰουνίου 1900 οἱ αὐτοὶ ἦλθον εἰς τὸ χωρίον Γενιτζέκ,
κείμενον νοτιοδυτικῶς τοῦ Ἀλμυροῦ καὶ ἀπέχον αὐτοῦ 3 ὥρας. Ἐν-
τεῦθεν τοῦ χωρίου $\frac{1}{4}$ ὥρ. μακρὰν, παρὰ τὸν Κουάριον ποταμὸν
(Ἐηριᾶν), εὗρον ἐρείπια πύργου τετραγώνου ἔχοντος περίμετρον
 12×12 μ. καὶ πᾶχος 1,10 μ. Εἰς ἀπόστασιν δὲ δύο ὥρων δυτικῶς
τοῦ χωρίου ἐπεσκέψαντο τὸ κρηπίδωμα ἀρχαίου ἐλληνικοῦ ναοῦ ἔχον-
τος περίμετρον μέτρων $12,50 \times 5,10$ Ἐν ἐνὶ δὲ τῶν ὀρθογωνίων
λίθων, ἔχοντι πλ. 0, μ. 90 ἐγγέγλυπται ὀρθογώνιον κοίλωμα ἔχον
περίμετρον μὲν 0, μ. 42×0 , μ. 28, βάθος δὲ 0, μ. 03. Ἐκ τῶν λί-
θων δὲ τοῦ ναοῦ καλεῖται καὶ ἡ θείσις Μάρμαρα.

§ 7. Συνεδρῖαι τῆς Ἑταιρείας.

Συνεδρῖαι τῆς Ἑταιρείας ἀπὸ τῆς 20 Μαΐου 1899 μέχρι τῆς 4
Αὐγούστου 1900 ἐγένοντο 12, περὶ διαφόρων ἀντικειμένων ἀναγο-
μένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑταιρείας, ὧν ἡ ἀναγραφὴ συντομίας
ἐνεκεν παραλείπεται.

§ 8. Παράρτημα.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΜΕΛΙΤΑΙΑΣ

Αἱ ἐν Ἀθαρίτῃ τοῦ δήμου Μελιταίας σφζόμεναι ἐπιγραφαὶ ἀντιγραφῆσαι ὑφ' ἡμῶν ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας μετὰ τὴν λογοδοσίαν πεμφθέντων, λαβόντων καὶ ἔκτυπα, παρατίθενται ἐνταῦθα.

1. Ἐπιγραφή ἐπὶ κίονος (μήκ. 0, μ. 96 διαμ. 0, μ. 33) ἐν τῷ χωρίῳ Ἀθαρίτῃ κειμένου, περιέχουσα πράξεις ἀπελευθερώσεως δούλων. Ὁ λίθος πρὸς τὸ κάτω μέρος εἶναι τεθλασμένος, καὶ ἐπομένως ἡ συνέχεια τῆς ἐπιγραφῆς ἑλλείπει.

Σειρὰ Α'.

Σ - Υ Σ
Υ Ο Η
Α

Ρ Λ Α

- 5 - - - - -
Τ Α Μ Ι Ε Υ Ο Ν Τ Ο Σ Λ Α Μ
Π Ω Ν Ο Σ Τ Ο Υ Μ Ν Α Σ Ι Λ Α
Ο Υ Ε Υ Φ Ρ Ο Σ Υ Ν Ο Σ Α Π Ε
Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ω Θ Ε Ι Σ Υ Π Ο
10 Γ Ε Ν Ι Π Ρ Ο Υ Τ Ο Υ Μ Ε Ν Ε Λ
Α Ο Υ Κ Α Ι Α Ρ Ι Σ Τ Ο Μ Ε Ν Η Σ
Α Σ Τ Η Σ Κ Ρ Ι Τ Ω Ν Ο Σ Ε Δ Ω Κ Ε Τ Η Π
Ο Λ Ε Ι Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Ο Υ Δ Κ Β < Σ Τ Ρ Α Τ Η Γ Ο Υ Ν Τ Ο Σ
Ο Υ Μ Η Ν Ο Σ Ο Μ Ο Λ Ω Υ
15 Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α
Τ Α Μ Ι Ε Υ Ο Ν Τ Ο Σ
Δ Ι Κ Α Ι Ο Υ Τ Ο Υ Τ Ε Ι
Μ Α Ρ Ε Τ Ο Υ Κ Λ Ε Ο
Ο Π Α Τ Ρ Ο Σ Κ Α Ι Δ Ι Ο Φ Α Ν
20 Τ Ο Σ Ο Ι Ε Α Δ Η Μ Ο Υ
Τ Ο Υ Α Ν Τ Ι Γ Ε Ν Ο Υ Σ
Α Π Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ο Ι Ε Δ

71275

S&L

TITLE

07201

M

T.3

1900

25 . Κ Α Ν -
Α Ρ Γ Υ Ρ Ι
Ε Τ Ο Υ Σ
Κ Λ Α Υ Δ
C Γ Ε Ρ Μ
Β Α C Τ Ο Υ
30 . C Τ Ρ Α Τ
Ε Υ Β Ι Ο Τ
Α Φ Ρ Ι Ο
Τ Ο Υ

ΚΛΑΥΔΙΟΥ
ΕΥΒΙΟΥ

SPECIAL
INSTRUCTIONS

AUTHOR OR SUBTITLE

35

Α
Σ Ε Β
Ε Μ Ω Σ

VOL. PART. YEARS ETC.

5 Σ Τ Ρ Α Τ Α Γ Ε C
Κ Ρ Α Τ Ε Ο Σ Τ Ο Υ
Τ Α Μ Ι Ε Υ Ο Ν Τ Ο Σ
Τ Ο Υ Τ Ι Μ Α Ρ Γ Ο
Μ Ε Ν Ο Ι Κ Α Ι Δ Ε Δ Ω Κ Ο Τ Ε Σ Τ Ο Γ Ι Ν Ο Μ Ε
10 Σ Τ Ρ Α Τ Ω Ν Ι Π Π Ο Κ Λ Ε
Α Π Ο Ν Ι Κ Ο Υ Τ Ο Υ Α Ρ Χ Ε Λ Α Ο Υ Τ Ο Γ Ι Ν Ο Μ Ε
Ν Ο Ν Σ Τ Α Ι Ε Ο Μ Ο Λ Ο Ι Ο Υ
Σ Ω Σ Τ Ρ Α Τ Α Β Ι Ο Υ Ο Σ Α Π Ο Φ Ρ Υ Ν Ι
Χ Ο Υ Τ Ο Υ Α Μ Φ Ι Μ Α Χ Ο Υ Κ Α Ι Α Ρ Χ Ο Υ Σ
15 Τ Α Σ Σ Ι Μ Ι Α
Φ Ι Λ Ο Π Ο Ι Μ Η Ν Φ Ι Λ Ο Π Ο Ι Μ Ε Ν Ο Σ
Α Π Ο Α Π Ο Α Μ Υ Ν Α
Κ Α Σ Σ Α Ν Δ Ρ Ο Σ Ε Ι Ρ Α Ν Ι
Ω Ν Ο Σ Α Π Ο Α Γ Α Σ Ι Δ Α
20 Μ Ο Υ Τ Ο Υ Π Ο Λ Υ Κ Ρ Α Τ Ε

BINDING
DIVISION

Stanford University
Library

SUL-2 1 Rev 377

Ο Σ Σ Τ Α Ι Ε
Σ Τ Ρ Α Τ Ω Ν Α Ν Τ Ι Γ Ε Ν Ε Ο Σ
Α Π Ο Σ Υ Ρ Ι Ο Υ Τ Ο Υ Α Γ Α
Θ Α Ρ Χ Ο Υ Σ Τ Α Ι Ε

(διακοπή 0_μ,05).

- 25 Σ Τ Ρ Α Τ Α Γ Ε Ο Ν Τ Ο Σ Ε Υ Ρ Υ Δ Α Μ Α
Τ Α Μ Ι Ε Υ Ο Ν Τ Ο Σ Κ Λ Ε Ι Τ Α Ρ Χ Ο Υ Τ Ο Υ
Α Ρ Χ Ι Δ Α Μ Ο Υ
Ν Ι Κ Η Φ Ο Ρ Ο Σ Ν Ι Κ Α Ν Δ Ρ Ο Υ Α Π Ο Α Λ Ι Ν Φ Ν Ε
Τ Ο Υ Ο Ν Α Σ Ι Μ Α Χ Ο Υ Θ Ε Σ Σ Λ Ι Ο Υ Κ Λ Ι Ν Ι Κ Ο Υ
30 Τ Ο Υ Π Λ Ε Ι Σ Τ Α Ρ Χ Ο Υ Ν Ι Κ Α Ν Δ Ρ Ο
Ο Υ Μ Α Τ Ο Σ Α Μ Β Η Ο Σ Τ Α Σ Μ Ε
Ν Α Ν Δ Ρ Ο Υ Τ Ο Υ Π Σ Τ Α Ι Ε
Κ Ω Κ Ο Μ Ι Α Ι Κ Ο Δ Ι Κ Α Ι Ο Γ Ε Ν Ε Ο Σ
Τ Ο Υ Α Ν Τ Ι Γ Ε Ν Ε Ο Σ Υ Ι Ο Υ Κ Τ Α
35 Φ Ι Ν Α Τ Ο Σ Φ Ι Λ Α Χ Α Ι Ο Υ Α Π Ε
Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ω Θ Ε Ι Σ Α Π Ο Δ Η Μ Α
Τ Ο Υ Τ Ο Υ Α Γ Η Σ Α Ρ Χ Ο Υ
Τ Ο Γ Ι Ν Ο Μ Ε Ν Ο Ν Τ Α Π Ο Λ Ε Ι Σ Τ Α
Τ Η Ρ Α Σ Δ Π Τ Ρ Α Γ Ι Ο Υ Α
40 Ο Λ Υ Μ Π Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Δ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Υ
Θ Ε Ο Φ Α Μ Ο Υ Κ Α Ι Ν Ι Κ Ο Β Ο Υ Λ Ο Υ Τ Ω Ν
Κ Λ Ε Ι Τ Α Ρ Χ Ο Υ Τ Ο Γ Ι Ν Ο Μ Ε Ν Ο Ν Τ Α
Π Ο Λ Ε Ι Σ Τ Ι Ε Β Ο Υ Τ Ρ Α Γ Ι Ο Υ
Ο Σ Ι Κ Ο Κ Ρ Α Τ Ε Ο
45 Ν Δ Ρ Ο Υ Τ Ο Υ
Τ Ι Γ Ε Ν Ε Ο Σ Τ Ο Υ
Ν Ο Σ Α Γ Ν

Σειρά Γ'.

(Ἐνταῦθα διατηροῦνται ἰχνη γραμμάτων δυσδιακρίτων τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων ἔνεκεν τῆς φθορᾶς τοῦ κίονος. Φαίνεται μόνον ἡ λέξις:

ΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙΣ

Ἡμεῖς οὔτε ἐν τῷ λίθῳ, οὔτε ἐν τοῖς ἐκτύποις ἠδυνήθημεν ἄλλο τι νᾶ διακρίνωμεν εἰμὴ ἐν τέλει ΔΚΒ< (= δηνάρια εἰκοσι δύο ἡμισυ).

ΣΤΡΑΤΑΓΕΟΝΤΟΣΗΡΑΚΛΕΙ
 ΔΑΤΑΜΙΕΥΟΝΤΟΣΛΑΜΠΩ
 ΝΟΣΤΟΥΑΦΘΟΝΗΤΟΥΟΙΑΠΗ
 ΛΕΥΘΕΡΩΜΕΝΟΙΚΑΙΔΕΔΩΚΟ
 5 ΤΕΣΤΑΙΠΟΛΕΙΤΟΓΙΝΟΜΕ
 ΝΟΝΕΚΤΟΥΝΟΜΟΥ
 ΑΓΡΙΩΝΤΟΥΑΘΝΑΣΙΣΣΚΗ
 ΑΠΟΣΙΜΑΣΤΑΣΠΕΡΔΙΚΚΑΣΥΝ
 ΕΥΑΡΕΣΤΕΟΝΤΟΣΚΑΙΤΟΥΥΙΟΥ
 10 ΑΥΤΑΣΜΝΑΣΙΛΑΙΔΑΤΟΥΞΕΝΟ
 ΦΑΝΤΟΥΤΟΓΙΝΟΜΕΝΟΝΣΤΑΙΕ
 ΔΗΜΑΡΙΟΝΔΗΜΑΑΠΟΑΓΟΥΣ
 ΤΑΣΑΓΙΟΣΚΑΙΟΝΑΣΙΜΟΥΤΟΥ
 ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΟΣΤΟΓΙΝΟΜΕΝΟΝ
 15 ΤΑΙΠΟΛΕΙΣΤΑΙΕΘΑΡΟΥΛ
 ΙΩΝΙΠΠΟΚΡΑΤΕΟΣΑΠΟΙΠ
 ΠΟΚΡΑΤΕΟΣΤΟΥΔΑΜΑΙ
 ΝΕΤΟΥΤΟΓΙΝΟΜΕΝΟΝΤΑΙ
 ΠΟΛΕΙΣΤΑΙΕΘΥΙΟΥΛ
 20 ΝΟΜΙΟΣΑΠΟΑΦΘΟΝΗ
 ΤΟΥΤΟΥΑΙΣΧΙΝΑΤΟΓΙ
 ΝΟΜΕΝΟΝΤΑΙΠΟΛΕΙ
 ΣΤΑΙΕ
 ΣΩΣΙΚΡΑΤΕΙΑΑΓΕΣΤΡΑΤΟΥ
 25) ΣΤΑΣΑΝΤΙΚΡΑ
 ΣΙΕΓΕΝ
 ΕΣ

Σειρά Α'

- 5 (Στρατηγούντος τοῦ δεινός, μηνός δεινός)
 ταμιεύοντος Λάμ-
 πωνος τοῦ Μνασιλά-
 ου Εὐφρόσυνος ἀπει-
 λευθερωθεὶς ὑπὸ
 10 Γενίππου τοῦ Μενελ-

- αου καὶ Ἀριστομεν<ης>[εἰ-]
ας τῆς Κρίτωνος ἔδωκε τῇ π-
όλει ἀργυρίου δ(ηνάρια εἴκοσι δύο ἡμῖσι) στρατηγούντος
. . . , ου μηνὸς Ὅμολώου
- 15 δευτέρα
ταμιεύοντος
Δικαίου τοῦ Τει-
μακρέτου Κλεό-
<ο>πατρος καὶ Διόφαν-
- 20 τος οἰ<ς> Ἀδήμου
τοῦ Ἀντιγένοῦς
ἀπελευθεροὶ ἔδ-
[ω]καν τῇ πόλει
ἀργυρίου (δηνάρια τεσσαράκοντα πέντε)
- 25 ἔτους Γ'. Τιβερίου
Κλαυδίου Καίσαρο
ς, Γερμανικοῦ, σε-
βαστοῦ τοῦ καὶ - - - - -
- - Στρατηγούντος
- 30 Εὐβιότου, μηνὸς
'Αφρίου ε'.
- - - - τοῦ Δημητρίου
- - - - -
Σειρὰ Β'.
- - - - -
- - - - -
- - - - -
Στραταγέοντος Φιλο-
- 5 κράτεος τοῦ Ἀρχελαΐδα,
ταμιεύοντος Κλεάνδρου
τοῦ Τιμάργου οἱ ἀπηλευθερω-
μένοι καὶ δεδωκότες τὸ γινόμε-
νον ἐκ τοῦ νόμου.
- 10 Στράτων Ἰπποκλί[α] [ῆ ος]
ἀπὸ Νίκου τοῦ Ἀρχελάου τὸ γινόμε-

- νον στα(τῆρας) ιε'. Ὁμολοῖον.
 Σωστράτα Βίθυος ἀπὸ Φρυνί-
 χου τοῦ Ἀμφιμάχου καὶ Ἀρχοῦς
 15 τᾶς Σιμίας.
 Φιλοποιίμην Φιλοποιίμενος
 ἀπὸ <ἀπὸ> Ἀμυνά[νδρου]?
 Κάσσανδρος Εἰρανί-
 ωνος ἀπὸ Ἀγασιδά-
 20 μου τοῦ Πολυκράτε-
 ος, στα(τῆρας) ιε'.
 Στράτων Ἀντιγένεος
 ἀπὸ Συρίου τοῦ Ἀγα-
 θάρχου στα(τῆρας) ιε'.
 25 Στραταγέοντος Εὐρυδάμα[ντος],
 ταμιεύοντος Κλειτάρχου τοῦ
 Ἀρχιδάμου
 Νικηφόρος Νικάνδρου ἀπὸ - - -
 τοῦ Ὀνασιμάχου - - - Καλλινίκου
 30 τοῦ Πλειστάρχου, Νίκανδρ[ος?]
 ου ματος Ἀμβηος (?) τᾶς Με-
 νάνδρου τοῦ - - - - στατῆρας ιε'.
 - - - - - Δικαιογένης
 τοῦ Ἀντιγένεος υἱοῦ Κτα - - -
 35 - - - Φιλαχαίου, ἀπε-
 λευθερωθεὶς ἀπὸ Δημᾶ
 τοῦ (τοῦ) Ἀγησάρχου,
 τὸ γινόμενον τᾶι πόλει στα-
 τῆρας Δ(έκα) Π(έντε). Τραγίου α'.
 40 Ὀλυμπιόδωρος Διοδώρου [ἀπὸ]
 Θεοφάμου καὶ Νικοβούλου τῶν
 Κλειτάρχου τὸ γινόμενον τᾶι
 πόλει στα(τῆρας) ιε'. - Βουτραγίου - - -
 ος ικ - - - [Φιλ]οκράτε[ος]
 45 - - - - - νδρου τοῦ - - - -
 - - - - - [Ἀν]τιγένεος τοῦ - -

- - - - [μη]νός Ἀγν[αίου] -
- - - - -

Σειρά Γ'.

- Στραταγέοντος Ἡρακλεί-
δα, ταμιεύοντος Λάμπω-
νος τοῦ Ἀφθονήτου οἱ ἀπη-
λευθερωμένοι καὶ δεδωκό-
5 τες τᾷ πόλει τὸ γινόμε-
νον ἐκ τοῦ νόμου.
Ἀγρίων τοῦ - - - [Ὀνασιμάχου?]
ἀπὸ Σίμας τᾷς Περδίκκας συν-
ευσαρεστίοντος καὶ τοῦ υἱοῦ
10 αὐτᾷς Μνασιλαΐδα τοῦ Ξενο-
φάντου τὸ γινόμενον στα(τῆρας) ιε' .
Δημάριον Δημᾶ ἀπὸ Ἀγοῦς
τᾷς Ἁγίος καὶ Ὀνασίμου τοῦ
Φιλοκράτους, τὸ γινόμενον
15 τᾷ πόλει στα(τῆρας) ιε' . Θαρουλ-
ίων Ἰπποκράτης τοῦ Δαμα-
νέτου τὸ γινόμενον τᾷ
πόλει στα(τῆρας) ιε' . Θ[υ]ίου [α' .]
Νόμιος ἀπὸ Ἀφθονή-
20 του τοῦ Αἰσχίνα τὸ γι-
νόμενον ταῖ πόλει
στα(τῆρας) ιε' .
Σωσικράτεια Ἀγιστράτου
- - - - - ος τᾷς Ἀντικρά[τεις]
25 - - [στατῆρα]ς ιε' . Γέν - - - -
- - - - - σσ - - - - -

Τῶν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ ἀναγεγραμμένων πράξεων ἀπελευθερώ-
σεως δούλων, ἡ μὲν γ' ἐγένετο τῷ τρίτῳ ἔτει τοῦ αὐτοκράτορος Τι-
βερίου Κλαυδίου Καίσαρος, τῷ 43 μ. Χ., αἱ δὲ λοιπαὶ πρὸ τούτου
τοῦ χρόνου.

Οἱ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ μνημονεύμενοι στρατηγοὶ εἶναι: Εὐ-
βίοτος (πράξις γ'), Φιλοκράτης ὁ Ἀρχελαΐδα (πρ. δ'), Εὐρυδάμας

(πρ. ε'), 'Ηρακλείδας (πρ. ζ'), τῶν ὀνομάτων τῶν λοιπῶν δυσαναγνώστων ὄντων.

Τῶν στρατηγῶν μνημονεύονται καὶ ἐν ἑτέραις ἐπιγραφαῖς ὁ μὲν Φιλοκράτης ἐν τῇ τοῦ παρὰ τὴν Κραννῶνα χωρίου Μπουχλάρ (ἴδε *Bulletin de Corresp. Hellén.* XIII σελ. 396), ὁ δὲ Εὐρυδάμας ἐν τῇ τῆς Λαμίας (LeBas N° 1151). 'Αλλὰ καὶ ἐν νομίσμασι τοῦ Κοινοῦ τῶν Θεσσαλῶν ἀπαντῶσιν ἐκάτερος (Gardner, *Catalogue of Greek coins, Thessaly* σελ. 3-4).

Οἱ δὲ ταμίαι εἶναι Λάμπων Μνασιλάου (πρ. α'), Δικαῖος Τειμαρέτου (πρ. β'), Κλέανδρος Τιμάργου (πρ. δ'), Κλείταρχος 'Αρχιδάμα (πρ. ε'), Λάμπων 'Αφθονήτου (πρ. ζ'), τῶν ὀνομάτων τῶν λοιπῶν δυσαναγνώστων ὄντων.

Τῶν δὲ μηνῶν οἱ καὶ ἐξ ἄλλων ἐπιγραφῶν γνωστοὶ εἶναι οἱ ἐξῆς· 'Ομολῶος (πρ. α' καὶ δ'), 'Αῤῥιος (πρ. γ'), Θύτιος (πρ. ζ'). Οἱ δὲ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης νῦν τὸ πρῶτον γνωστοὶ γιγνόμενοι εἶναι ὁ Τράγιος καὶ ὁ Βουτράγιος (πρ. ε') μῆνες ποιμενικοὶ παραβαλλόμενοι πρὸς τὸν τῶν Δελφῶν καὶ τῆς Λαμίας Βουκάτιον, καὶ τὸν τῶν Κωφῶν Ποιμαῖον (Δελτίον, Φιλαρχ. 'Εταιρείας 'Οθρυος, τεύχ. Β' σ. 13).

'Επιφυλασσόμενοι ἀλλαχοῦ νὰ διαπραγματευθῶμεν ἐκτενέστερον περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Θεσσαλ. μνηολογίου, σημειοῦμεθα ὅτι ὁ κ. 'Αθ. Ι. Σπυριδάκης, 'Ελληνοδιδάσκαλος, φρονεῖ ὅτι οἱ μῆνες οὗτοι Τράγιος καὶ Βουτράγιος ὀνομάσθησαν οὕτω, διότι κατ' αὐτοὺς ἤγοντο ἑορταί, τράγων καὶ βουτράγων θυομένων, πρὸς οὓς παραβλητέος ὁ 'Αττικὸς μὴν 'Εκατομβαιῶν κληθείς, κατὰ Βαρῖνον, «ἀπὸ τοῦ πλείστας ἐκατόμβας τῷ μηνὶ τούτῳ θύεσθαι».

'Απὸ τοῦ στ. 29-35 τῆς Γ' σειρᾶς ὁ λίθος εἶναι ἐφθαρμένος.

N. I. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

II. 'Αδαρίτσα. 'Εν τοῖς ἱρειπίοις τῆς ἀρχαίας Μελιταίας κεῖται τὸ χωρίον 'Αδαρίτσα. 'Επὶ τῆς ἀκροπόλεως τῆς ἀρχαίας πόλεως κεῖται μονῦδριον τῆς 'Αγίας Τριάδος· ὑπὸ τὴν 'Αγίαν τράπεζαν τούτου κεῖται ὑπόβαθρον τετράγωνος λίθος ἐκ λευκοῦ μαρμάρου πλαισιούμενος εἰς τὴν κορυφὴν καὶ τὴν βάσιν· ἐν αὐτῷ δὲ εἶναι ἐγκυχαραγμένη ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή :

ΜΕΛΙΤΕ ΟΙΣ ΚΑΙ ΤΗ ΡΕΟΙΣ ΕΚΡΙΝΑΝ ΟΙ ΥΠΟΤΩΝΑΙ ΤΩ ΛΩΝΑΙΡΕΘΕΝ
ΤΕΣ ΔΙΚΑΣΤΑΙ ΔΩΡΙΜΑΧΟΣ ΤΟ ΛΕΜΑΙΟΣ ΑΡΓΕΝΟΣ ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΙΑΥΤΩΝ
ΕΠΙΧΩΡΗΣΑΝ ΤΩ ΝΕΞΟΜΟΛΟΓΩΝ ΟΡΙΑ ΜΕΝΕΙΜΕΝΤΑΣ ΧΩΡΑΣ ΜΕΛΙΤΑΙΕ
ΟΙΣ ΚΑΙ ΤΗΡΑΙ ΟΙΣ ΩΣ Ο ΑΚΜΕΥΣ ΕΜΒΑΛΛΕΙΕΝ ΤΟ ΝΕΥΡΩΠΤΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥ
5 ΑΚΜΕΟΣΕΝ ΤΑΝ ΠΑΓΑΝΤΟΥ ΓΑΛΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥ ΓΑΛΛΑΙΟΥ ΕΝΤΑΝΚΟΛΩ
ΝΑΝ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΑΣ ΚΟΛΩΝΑΣ ΕΠΙ ΤΟ ΕΡΜΑΙΟΝ ΕΠΙ ΤΑ ΕΥΡΥΝΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΩ ΝΕΥ
ΡΥΝΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΚΡΩΝ ΩΣ ΥΔΩΡ ΡΕΙΕΝ ΤΟ ΝΕΥΡΩΠΟΝ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩ
ΠΟΥ ΕΝ ΤΟ ΝΕΛΙ ΠΗΚΤΟΥ ΕΛΙΠΕΟΣΕΝ ΤΟ ΝΕΜΟΣ ΤΟ ΑΓΟΝ ΚΑΙ ΤΑΝ ΑΜΤΕ
ΛΟΝ ΑΠΟ ΤΑΣ ΑΜΠΕΛΟΥΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΚΡΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΤΟΝ ΑΠΟ
10 ΤΟΥ ΥΠΑΤΟΥ ΕΝ ΤΟΝ ΚΕΡΚΙΝΗ ΑΠΟ ΤΟΥ ΚΕΡΚΙΝΕΟΣΕΝ
ΤΑΝ ΜΥΝΙΝ ΑΠΟ ΤΑΣ ΜΥΝΙΟΣΕΝ ΤΟ ΝΕΥΡΩΠΟΝ ΤΟΥΣ ΚΑΡΕΤΑΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΟΥ ΕΝ ΤΑΝ ΣΥΜΒΟΛΑΝΤΑΝ ΔΕΔΗΜΟΣΙΑΝ ΧΩ
ΡΑΝ ΤΟΥΣ ΤΕ ΚΑΡΑΝΔΑΣ ΚΑΙ ΤΑΝ ΦΙΛΙΑΔΟΝ ΑΜΗΑΠΟΔΟΣΘΩΝ ΜΕ
ΛΙΤΑ ΕΙΣ ΩΣ ΤΕ ΤΑ ΤΡΩΙΑΝ ΕΧΕΙΝ ΤΟΝ ΤΡΙΑΜΕΝΟΝ ΤΟΛΙΤΕΥΟΝΤΩ
15 ΤΗΡΕΩΝ ΜΕΤΑ ΜΕΛΙΤΑ ΕΩΝ ΑΛΛΑ ΚΑΤΑΝ ΠΑΛΟΝ ΜΙΣΘΟΥΝΤΩ ΚΑ
ΘΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΙΤΕΡΟΝ ΕΙΔΕΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΛΙΤΕΥΟΝΤΙ ΤΗ ΡΕΙΣΑΤΟ ΜΕΛΙ
ΤΑ ΕΩΝ ΠΕΡΙΜΕΝΤΑΣ ΧΩΡΑΣ ΟΡΟΙΣ ΧΡΗΣΘΩΝ ΤΟΙΣ ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙΣ ΚΑΙ Ε
ΧΟΝΤΕΣ ΑΠΟΡΕΥΕΣΘΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΑΝ ΕΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ ΑΠΟ
ΤΙΝΟΝ ΤΩ ΣΑΚΑ ΑΠΟΛΙΣΟΦΕΙΛΗ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΠΙΒΑΛΛΟΝ ΜΕΡΟΣ

20 ΤΟΥΒΟΥΛΕΥΤΑΚΑΙΕΜΦΕΡΟΝΤΩΤΑΕΙΣΤΟΥΣΑΙΤΩΛΟΥΣΓΙΝΟΜΕ
ΝΑΚΑΤΑΤΟΝΒΟΥΛΕΥΤΑΝΑΠΟΔΟΝΤΩΝΔΕΟΙΠΗΡΕΙΣΤΑΣΔΕΚΑΤΑΣ
ΤΑΣΓΙΝΟΜΕΝΑΣΤΟΙΣΔΑΝΕΙΣΤΑΙΣΑΣΟΦΕΙΛΟΝΤΙΕΤΕΩΝΤΡΙΩΝ Α
ΝΑΒΟΛΑΝΛΑΒΟΝΤΕΣΕΤΗΤΡΙΑΟΣΑΔΕΚΑΙΠΡΟΤΕΡΟΝΕΛΑΜΒΑΝΟΝ
ΠΗΡΕΙΣΠΑΡΤΑΣΠΟΛΙΟΣΚΑΤΕΝΙΑΥΤΟΝΤΟΙΣΤΕΑΡΧΟΝΤΟΙΣΑΡΓΥΡΙΟΥ
25 ΜΝΑΣΤΡΕΙΣΚΑΙΚΑΡΥΚΙΣΤΑΤΗΡΑΣΔΕΚΑΚΑΙΕΙΣΤΟΕΛΛΑΙΟΝΤΟΙΣΝΕΑΝΙ
ΑΙΣΤΤΑΤΗΡΑΣΔΕΚΑΚΑΙΕΙΣΤΑΝΟΥΣΙΑΝΤΩΝΣΩΤΗΡΙΩΝΣΤΑΤΗΡΑΣΤΕΝΤΕ
ΚΑΙΝΥΝΛΑΜΒΑΝΟΝΤΩΚΑΙΤΑΛΛΟΙΠΑΕΤΙΜΕΛΕΣΘΩΑΤΟΛΙΣΤΩΝΜΕΛΙΤΑΕ
ΩΝΤΩΝΚΟΙΝΩΝΤΩΝΕΝΠΗΡΕΟΙΣΚΑΘΩΣΚΑΙΤΟΠΡΟΤΕΡΟΝΝΟΜΟΙΣΔΕΧΡΗΣ
ΘΩΝΤΗΡΕΙΣΤΟΙΣΑΥΤΟΙΣΚΑΙΜΕΛΙΤΑΕΙΣΤΑΣΔΕΕΝΑΓΟΡΑΝΟΜΟΙΣΔΙΚΑΣΤΙΝΟΜ
30 ΕΝΑΣΠΗΡΕΟΙΣΠΟΤΙΠΗΡΕΙΣΚΑΤΑΤΕΤΡΑΜΗΝΟΝΔΙΚΑΙΟΝΤΩΕΜΠΗΡΕΟΙΣΟΙΕΓΜΕ
ΛΙΤΕΙΑΣΑΓΟΡΑΝΟΜΟΙΑΝΑΓΡΑΦΗΤΩΔΕΤΑΥΤΑΕΝΣΤΗΛΑΙΣΕΝΤΕΜΕΛΙΤΕΙΑΙ
ΚΑΙΕΝΔΕΛΦΟΙΣΚΑΙΕΝΚΑΛΥΔΩΝΙΚΑΙΕΝΘΕΡΜΩΙΜΑΡΤΥΡΕΣΤΟΣΥΝΕΔΡΙΟΝΑΙΤΩ
ΛΩΝΤΟΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣΛΥΚΟΥΚΑΙΟΙΠΡΟΣΣΤΑΤΑΙΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
ΜΑΟΣΣΠΑΤΤΙΟΣΔΥΣΩΠΟΣΑΡΟΛΛΩΝΙΕΥΣΚΑΙΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΛΥ
35 ΚΟΣΕΡΥΘΡΑΙΟΣΚΑΙΟΙΠΤΑΡΧΑΣΑΛΕΞΩΝΕΡΜΑΤΤΙΟΣΤΑΝΤΑΛΕΩΝΑΤ
ΤΑΛΟΥΠΛΕΥΡΩΝΙΟΣΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥΝΑΥΓΑΚΤΙΟΣ
ΔΑΜΟΞΕΝΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥΗΡΑΚΛΕΩΤΑΣ

- Μελιταίοις καὶ Πηρείοις ἔκριναν οἱ ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν αἰρεθέν-
τες δικασταὶ Δωρίμαχος, Πoλεμαῖος, Ἄργενος, Καλυδώνιοι, αὐτῶν
ἐπιχωρησάντων ἐξ ὁμολόγων, ὅρια μὲν εἶμεν τὰς χώρας Μελιταί-
οις καὶ Πηρείοις, ὡς ὁ Ἀκμεὺς ἐμβάλλει ἐν τὸν Εὐρώπον, καὶ ἀπὸ τοῦ
5 Ἀκμεὺς ἐν τὰν παγὰν τοῦ Γαλαίου, καὶ ἀπὸ τοῦ Γαλαίου ἐν τὰν Κολώ-
ναν, καὶ ἀπὸ τὰς Κολώνας ἐπὶ τὸ Ἑρμαῖον ἐπὶ τὰ Εὐρύνια, καὶ
ἀπὸ τῶν Εὐ-
ρυνίων κατὰ τῶν ἄκρων, ὡς ὕδωρ ῥεῖ, ἐν τὸν Εὐρώπον, ἐκ τοῦ
Εὐρώπου
ἐν τὸν Ἑλιπῆ, ἐκ τοῦ Ἑλιπέος ἐν τὸν Ἑμοστόαγον καὶ τὰν Ἀμπε-
λον, ἀπὸ τὰς Ἀμπελου κατὰ τῶν ἄκρων ἐπὶ τὸ Ὑπατον, ἀπὸ
10 τοῦ Ὑπάτου ἐν τὸν Κερκινῆ, ἀπὸ τοῦ Κερκινέος ἐν
τὰν Μῦνιν, ἀπὸ τὰς Μύνιος ἐν τὸν Εὐρώπον, τοῦ Σκαπεταίου
καὶ τοῦ Εὐρώπου ἐν τὰν συμβολάν. Τὰν δὲ δημοσίαν χώ-
ραν, τοὺς τε Καράνδας καὶ τὰν Φιλιαδόνα μὴ ἀποδόσθων Με-
λιταιεῖς, ὥστε πατρῶαν ἔχειν τὸν πριάμενον πολιτευσόντω
15 Πηρέων μετὰ Μελιταίων, ἀλλὰ κατ' ἀντάλлон μισθούντω κα-
θῶς καὶ τὸ πρότερον. Εἰ δὲ καὶ ἀποπολιτευσόντι Πηρεῖς ἀπὸ Μελι-
ταίων, περὶ μὲν τὰς χώρας ὅροις χρήσθων τοῖς γεγραμμένοις, καὶ ἔ-
χοντες ἀποπορευέσθων βουλευτὰν ἓνα, καὶ τὰ δάνεια ἀπο-
τινόντω, ὅσα καὶ ἡ πόλις ὀφείλῃ, κατὰ τὸ ἐπιβάλλον μέρος
20 τοῦ βουλευτᾶ, καὶ ἐμφερόντω τὰ εἰς τοὺς Αἰτωλοὺς γινόμε-
να κατὰ τὸν βουλευτὰν· ἀποδόντων δὲ οἱ Πηρεῖς τὰς δεκάτας
τὰς γινομένας τοῖς δανεισταῖς, ἃς ὀφείλοντι ἐτέων τριῶν, ἀ-
ναβολὰν λαβόντες ἔτη τρία· ὅσα δὲ καὶ πρότερον ἐλάβανον
Πηρεῖς παρ' τὰς πόλιος κατ' ἐνιαυτὸν τοῖς τε ἀρχόντοις ἀργυρίου
25 μᾶς τρεῖς καὶ κάρυκι στατῆρας δέκα καὶ εἰς τὸ ἐλαιον τοῖς νεανί-
αις στατῆρας δέκα καὶ εἰς τὰν θυσίαν των Σωτηρίων στατῆρας πέντε
καὶ νῦν λαμβανόντω καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιμελέσθω ἡ πόλις τῶν Μελιταί-
ων τῶν κοινῶν τῶν ἐμ Πηρείοις καθῶς καὶ τὸ πρότερον. Νόμοις
δὲ χρῆσ-
θων Πηρεῖς τοῖς αὐτοῖς καὶ Μελιταιεῖς· τὰς δ' ἐν ἀγορανόμοις
δίκας τι[γι]νομ-
30 ἓνας Πηρείοις ποτὶ Πηρεῖς κατὰ τετράμηνον δικαζόντω ἐμ Πηρέ-
οις οἱ ἐγ Με-

λετσίας ἀγορανόμοι. Ἀναγραφῆτω δὲ ταῦτα ἐν στήλαις ἐν τε Με-
λιτείᾳ
καὶ ἐν Δελφοῖς καὶ ἐν Καλυδῶνι καὶ ἐν Θέρμῳ. Μάρτυρες τὸ
Συνέδριον Αἰτω-
λῶν τὸ ἐπὶ γραμματέως Λύκου καὶ οἱ προσ(σ)τάται τοῦ Συνε-
δρίου [Οἰό-]
μαος Σπάττιος, Δύσωπος Ἀπολλωνιεύς καὶ ὁ γραμματεὺς Λύ-
35 κος Ἐρυθραῖος καὶ ὁ ἱππάρχας Ἀλέξων Ἐρμάττιος, Παντα-
λέων Ἀτ-
τάλου Πλευρώνιος, Νικόστρατος Νικοστράτου Ναυπάκτιος,
Δαμόξενος Θεοδώρου Ἡρακλειώτας.

α Ἡ σπουδαιότητα αὕτη ἐπιγραφὴ καίπερ δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τε τοῦ ἡμετέρου Ἀλ. Ρ, Ῥαγκαβῇ (*Antiquités Helléniques* τ. II, π. 692) καὶ τοῦ Δανοῦ ἀρχαιολόγου Ussing (*Inscriptiones ineditae Graecae* N° 2) οὐχ ἥττον ὅμως διὰ τὴν σπουδαιότητα τοῦ περιεχομένου, τὴν γνῶσιν τῆς ἀρχαίας τοπογραφίας καὶ τὴν προσθήκην μικρῶν μὲν τινῶν, ἀναγκαίων ἄλλως παρατηρήσεων ἐπὶ τοῦ καί-
μένου αὐτῆς ἀναδημοσιεύεται ἐνταῦθα, ληφθέντος ἐπὶ τόπου τελειο-
τέρου ἀντιγράφου.

Ἀναγράφεται ἀπόφασις τοῦ Αἰτωλικοῦ συνεδρίου ἐπὶ τινος διαφο-
ρᾶς μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Μελιταιίας καὶ Πήρας περὶ ὁρίων, δια-
κανονίζονται τὰ ὅρια ταῦτα κατὰ τὰς γνωστὰς τότε θέσεις, ὧν τὰ ὀνόματα ἀναγράφονται, καὶ κανονίζονται αἱ πολιτικαὶ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο πόλεων.

Ἐκτὸς τοῦ ἀτελοῦς κειμένου παρ' ἄλλοις (*) τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, καὶ ἄλλαι ἐλλειπεῖς ἐρμηνεῖαι περὶ τὴν ἀρχαίαν τοπογραφίαν παρουσιάζονται παρὰ τε Ῥαγκαβῇ καὶ Ussing σὺν τοῖς λοιποῖς. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐπόμενος τῷ Leake, (*Northern Greece* τόμ. IV, σ. 476), ἀτόπως ἀποδίδει τὰ σπουδαῖα παρὰ τὴν Ἀβαρίτσαν ἐρείπια, ἐνθα καὶ ἡ ἐπιγραφὴ ἀνευρέθη, τῇ ἀρχαίᾳ Πήρᾳ, τὴν δὲ Μελίταιαν τίθησι παρὰ τὸ χωρίον Κισλάρ. Ὁ δὲ Ussing καὶ σὺν αὐτῷ πάντες οἱ νεώτεροι, τῇ μὲν Μελιταίᾳ ἀποδίδουσι τὰ παρὰ τὴν Ἀβαρίτσαν

(*) Ἄν δὲν ἀπατώμεθα ἐκ τῆς παρ' ἄλλοις δημοσιευθείσης ἐπιγραφῆς ἐλλείπουσι δύο στίχοι (7-9).

ἑρείπια, τὴν δὲ Πήραν, ὁ εἰς τὸν ἕτερον ἀντιγράφοντες, θεωροῦσιν ἀτειχιστον μικρὰν καὶ ἄσημον κώμην ἀορίστως τιθέμενοι αὐτήν. (*) Καὶ ὁμως ἀκριβοστέρα ἐξέτασις τῶν μερῶν ἐκείνων πείθει ἡμᾶς νὰ θεωρήσωμεν ὡς ἑρείπια τῆς Πήρας τὰ ἐν τῇ νῦν θέσει Μόρια τῆς περιφερείας Γούρας ὑπάρχοντα ἀρχαῖα ἑρείπια τειχῶν τοῦ 7^{ου} π. Χ. αἰῶνος, ἐν δὲ τοῖς αὐτόθι ἀγροῖς οἱ κάτοικοι Γούρας ἀνευρίσκουσι διαφόρους ἀρχαιοτάτας, ὕδραγωγεία, κίονας κλπ. Ἡ θέσις αὕτη δὲν ἀφίσταται ἢ δύο ὥρας τῆς Μελιταίας ('Αθαρίτσας) κειμένη πρὸς Β. αὐτῆς καὶ ἐπομένως γειτνιάζουσα τῇ Μελιταίᾳ. Κατὰ ταῦτα δὲ εὐκόλως ἀναγνωρίζεται νῦν ἡ ἀρχαία περιγραφή τῶν ὁρίων κατὰ τὰς γενικωτέρας γραμμάς, ἐὰν Ἑλιπέα μὲν ἐννοήσωμεν τὸν παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν ἀπαντῶντα Ἐνιπέα (Τζιναρλί), διερχόμενον μεταξὺ Μελιταίας καὶ τοῦ νῦν χωρίου Χιλιαδοῦ, Εὐρώπον δὲ ἐννοήσωμεν τὸν καὶ νῦν κατερχόμενον ἐκ τῆς Ὄθρυος πρὸς Δ. τῆς Γούρας. Γαλαίου δὲ πηγὴν πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν τὴν νῦν πηγὴν τοῦ Γουριώτικου ποταμοῦ ἀναβλύζουσαν ἐντὸς τοῦ χωρίου Γούρας· παρὰ τοὺς νῦν κήπους τῆς Γούρας γίνεται ἡ συμβολὴ τοῦ Γαλαίου καὶ τοῦ Εὐρώπου, ὅστις νῦν ὑπὸ τὸ ὄνομα Γουριώτικος ποταμός, ἐξακολουθεῖ τὸν πρὸς Β. ὁρεῖνόν αὐτοῦ ῥοὺν καταλείπων ἀριστερὰ τὴν Μόριαν (Πήραν) καὶ συμβάλλων τῷ Ἐνιπέϊ παρὰ τὸ νῦν χωρίον Ταμπακλί. Οἱ δὲ ῥύακες Κερκινεὺς καὶ Μῦνις ἰχύνοντο εἰς τὸν Εὐρώπον, τὸν νῦν Γουριώτικον καὶ ζητητοὶ παρὰ τὰς χαράδρας τῆς δυσμικῆς πλευρᾶς τῆς Ὄθρυος. Ἐρμαῖον δὲ θεωρητέον ἱερὸν τι ἐξοχικὸν τοῦ Ἑρμοῦ. Συμβολὴ δὲ ἐννοητέα ἢ μετὰ τοῦ Ἐνιπέως καὶ Εὐρώπου ἐναντι τοῦ Ταμπακλί, ὅπου ὤφειλον νὰ λήγῃσι τὰ ὅρια ἀμφοτέρων τῶν διαμαχομένων πόλεων. Ἡ δ' ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἀναφερομένη δημοσία χώρα, οἱ Καράνδαι καὶ ἡ Φιλιαδῶν, σφίζονται ἐτι καὶ νῦν ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα παραδόξως, κατὰ τι παρηλλαγμένον, ἢ μὲν πρώτη ἐν τῇ νῦν θέσει Καράμπλα, ἢ δὲ δευτέρα ἐν τῷ χωρίῳ Χιλιαδοῦ, διότι τὸ Φ ἰστέρας εἰς Χ κατὰ παραφθοράν ὑπὸ τῶν κατοίκων (παρβ. φοῦκτα=χοῦφτα, λείχω=γλείφω). Ἀμφοτέραι δὲ αἱ θέσεις αὗται παράκεινται ἀλλήλαις.

Ἐπολείπεται ἤδη νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ τῶν ἀρχαιολογούντων διατί οἱ

(*) Ν. Γεωργιάδου, Θεσσαλία, Ἀθῆν. 1880, σελ. 328.— ἡμ. Φθιωτικὰ 1891 σ. 40.

Μελιταιεῖς ἔλεγον, δεικνύοντες τὸν τάφον τοῦ Ἑλλήνος ἐν τῇ ἀγορᾷ αὐτῶν, ὅτι ἡ πόλις αὐτῶν ἐν ἀρχαιοτέροις χρόνοις ἐκαλεῖτο Πύρρα; (*) Ὁ δὲ κ. Ζωσιμᾶς Ἑσφιγμενίτης, μοναχὸς ἐν Βώλῃ ἰδημοσίευσεν ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδομένῳ Ἡμερολογίῳ ατῇ Φήμῃ, τοῦ 1888 τὴν ἐν Γενιτζίκ ἀνευρεθεῖσαν ἐπιτύμβιον ἐπιγραφὴν ἀναφέρονσαν τὸ ἔθνικόν Πηραία (σελ. 155), ἣν καὶ ἡμεῖς βραδύτερον ἰδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ *Bulletin de Corresp. Hellén.* (XV, 567, N° 10)».

N. I. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Παρατηρήσεις ὑπὸ Ἀθ. Ι. Σπυριδάκι.

«Ἡ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ, μέγα συμβαλλομένη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν, ἀναγεγραμμένη κρίσις τῶν Αἰτωλῶν περὶ τῆς διαφορᾶς, ἣν εἶχον πρὸς ἀλλήλους οἱ Μελιταιεῖς καὶ οἱ Πηρεῖς περὶ τῶν ὁρίων τῆς χώρας αὐτῶν καὶ λοιπῶν, ἐγένετο ἐν τῇ ἀκμῇ μὲν τῶν Αἰτωλῶν, ἀφ' οὗ δῆλα δὴ οὗτοι ἐξέτειναν τὸ κράτος αὐτῶν εἰς ἅπασαν σχεδὸν τὴν μεσημβρινὴν Θησσσαλίαν, περὶ τὸ 225 π. Χ., διότι αὐτοὶ οἱ Μελιταιεῖς καὶ οἱ Πηρεῖς «ἐπεχώρησαν τοῖς Αἰτωλοῖς ἐξ ὁμολόγων» κρίνειν αὐτοὺς (στ. 2-3)· ἐν Καλυδῶνι δέ, διότι «οἱ τε ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν αἰρεθέντες δικασταὶ Δορίμαχος, Π[τ]ολεμαῖος, Ἀργε[ν]ος Καλυδώνιοι» ἦσαν (στ. 1-2), καὶ αἱ στῆλαι διατάχθη νὰ σταθῶσιν «ἐν τε Μελιτεῖα καὶ ἐν Δελφοῖς καὶ ἐν Καλυδῶνι καὶ ἐν Θέρμῳ» (στ. 31-32). Ἀμφότερα δὲ ταῦτα εἶναι σημεῖα καὶ τοῦδε, ὅτι πρὸς τῷ Θέρμῳ καὶ ἡ Καλυδὼν ἦν πρωτεύουσα τῶν Αἰτωλῶν, τοσοῦτ' μᾶλλον ὅσῳ ἐν τῇ κρίσει τῇ ἐν Καλυδῶνι γενομένη παρῆσαν μάρτυρες οἱ προστάται τοῦ συνεδρίου τῶν Αἰτωλῶν (στ. 32-37), οὕτω καλούμενοι οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ. ὧν κύριοι ἦσαν αὐτοὶ γραμματεῖς Λύκος Ἐρυθραῖος» ἐξ οὗ καὶ τὸ συνέδριον ἐπωνυμεῖτο, «καὶ ὁ ἱππάρχης Ἀλέξων Ἐρμάτιος». Οἱ δὲ προστάται τοῦ συνεδρίου, τὸ γε νῦν ἔχον, ἦσαν ἐπτά, «[Οἰνό]μαος Σπάτιος, Δύσωπος Ἀπολλωνιεύς, καὶ ὁ γραμματεὺς Λύκος Ἐρυ-

(*) Στράβων Θ' 432.

θραῖος καὶ ὁ ἱππάρχας Ἀλέξων Ἑρμάτιος, Πανταλέων Ἀττάλου Πλευρώνιος, Νικόστρατος Νικοστράτου Ναυπάκτιος, Δαμόξενος Θεοδώρου Ἡρακλεώτας».

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὁ Στράβων ὑπὸ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης διακρινούσης τὰς πόλεις Μελίτειαν καὶ Πήραν ἐξελέγχεται οὐχὶ ὀρθῶς λέγων, ὅτι δῆθεν ἡ Μελίταια ἐκαλεῖτο πρότερον Πύρρα (sic). Ἐκ τοῦ χωρίου δὲ τοῦ Στράβωνος τοῦτο μόνον δυνάμεθα νὰ εἰκάζωμεν ὅτι τὸ πάλαι τῶν ὁμόρων πόλεων τὰ πρεσβεῖα εἶχεν ἡ Πήρα, τοσοῦτ' ἄλλοι, ὅσ' ὑπὸ τῶν δικαστῶν διετάχθη (στ. 23-27) καὶ νῦν νὰ λαμβάνωσιν οἱ Πηρεῖς, «ὅσα καὶ πρότερον ἐλάμβανον παρ[ὰ] τῆς πόλιος [=τῆς Μελιτείας] κατ' ἐνιαυτὸν τοῖς τε ἀρχόντοις ἀργυρίου μνᾶς τρεῖς καὶ κάρυκι στατῆρας δέκα καὶ εἰς τὸ ἔλαιον τοῖς νεανίαις στατῆρας δέκα καὶ εἰς τὰν θυσίαν τῶν Σωτηρίων στατῆρας πέντε».

Πρὸς δὲ τούτοις καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν συμβάλλεται τι αὕτη ἡ ἐπιγραφή, περιέχουσα πρὸς τῷ προσωπικῷ ὀνόματι «Δύσωπος», τοῖς ἔθνικοις «Σπάττιος καὶ Ἑρμάτιος», τοῖς τοπικοῖς «Ἀκμεύς, Γαλαῖος, Κερκινεύς, Ἐλιπεύς, Ἑμοστόαγος, Μῦνις καὶ Σκαπεταῖος» [ποταμ.], καὶ «Εὐρύνια» [ὄροπεδ.], κ.λ. καὶ τὸ ῥῆμα «ἀποπολιτεύω» (στ. 16), ἀντίθετον ὃν τοῦ «πολιτεύω μετὰ τινος» (στ. 14) ἢ ἐν συνθέσει «συμπολιτεύω», σημαῖνον «χρῶμαι πολιτεία ἰδίᾳ (κεχωρισμένη), οὐ κοινῇ». (*) Συμπληρώσεις δὲ καὶ διορθώσεις ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ ποιησώμεθα τὰς ἐξῆς· Στ. 33-34, «... μαος» συμπληρωτέον διὰ τοῦ «Οἰνόμαος». Στ. 2, γραπτέον «Δορίμαχος» ἀντὶ τοῦ «Δωρίμαχος». Στ. 29-30, γραπτέον «γινομένας» ἀντὶ τοῦ «τινομένας», καὶ διότι εὐκόλως συγχέεται τὸ Γ μετὰ τοῦ Τ, καὶ διότι τὸ «τὰς δὲ ἐν ἀγορανόμοις δίκας γινομένας ἐμ Πηρεῖς ποτὶ Πηρεῖς» παθητικῶς ἐξηνεχθὲν σαφηνίζεται ὑπὸ τῶν ἐπομένων ἐνεργητικῶς ἐξηνεγεγμένων «κατὰ τετράμηνον δικαζόντω[ν] ἐμ Πηρεῖς ἐγ Μελιτείας ἀγορανόμοι». Στ. 15, τὸ «κατανπαλον» ἀναγνωστέον «κατ' ἀνπάλον=κατ' ἀνὰ πάλον,=κατὰ κληρον. Στ. 26, τὸ ΟΥΣΙΑΝ ἔφθη διορθώσας ὁ κ. Νικ. Ι. Γιαν-

(*) Ἀνάγκη αἰ σσημειωμέναις λέξεσι νὰ θησαυρισθῶσιν ἐν τοῖς Λεξικοῖς. Τὸ δὲ «Ῥπατον» ὅρος ἐστίν, ᾧ ὁμώνυμον τὸ ἐν Βοιωτίᾳ.

νόπουλος εἰς «θυσίαν», ἵνα ᾗ «καὶ εἰς τὰν θυσίαν τῶν Σωτηρίων», κατὰ τὸ παρὰ Ξενοφ. (Ἄν. Α' 6' 10 «Ξενίας ὁ Ἀρκὰς τὰ Λύκαια ἔθυσεν», καὶ διότι τὸ Θ εὐκόλως συγχέεται μετὰ τοῦ Ο.

ΣΗΜ. Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ τῆς καταλήξεως ντων μόνον τῆς τῶν εἰς ω ῥημάτων προστακτικῆς καὶ τῆς ὁμοφώνου μετοχῆς ἑλλείπει τὸ ν, οἷον (στ. 14 - 15 «πολιτευόντω Πηρέων, μισθούντω» κτλ. Ἀλλὰ (στ. 21) «ἀποδόντων».

Ἐν Ἀλμυρῷ τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1900.

ΑΘ. Ι. ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ.

§ 9. Ἄγνωστος ἐπιγραφή.

Τῇ 5ῃ Ὀκτωβρίου ε. ε. ἀνεκαλύφθη ἐν τινι κελλίῳ σισαθρωμένῳ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς κωμοπόλεως Πλατάνου, κειμένου παρὰ τὴν ἀρχαίαν Ἄλιν, ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῆς Ἑταιρείας λίθος ἐξάεδρος ἐπιμήκης (μῆκ. 0,μ95. πλ. 0,μ40. πᾶχ. 0,μ35) φέρων ἐπὶ μιᾷ πλευρᾷ αὐτοῦ ἐπιγραφὴν ἐκ τριῶν στίχων ἀγνώστου γραφῆς. Τοῦ λίθου κομισθέντος εἰς τὸ ἐν Ἀλμυρῷ Μουσεῖον ἐλήφθη φωτογραφικὸν ἀπεικόνισμα, οὗ ἀντίτυπον παρατίθεται ἐνταῦθα πρὸς σπουδὴν τοῖς ἀρχαιολογοῦσιν.

§ 10. Ἐπιτάφιος θρῆνος τῆς πρώτης Ἑλληνίδος βασι-
λέας τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἀθηνᾶδος τῆς
Λεοντιάδος ἢ Εὐδοκίας (401—460 μ. Χ.). (*)

Ἐν χειρογράφῳ τῆς Φιλαρχαίου ἐταιρείας «τῆς Ὁθρυος», δω-
ρηθέντι ὑπὸ Ἀπ. Παπαγεωργίου, ὅπερ γεγόμενον κατὰ τὸ τέλος
τοῦ ΙΗ' αἰῶνος ἐπιγέγραπται «Σημειωτάριον πολλῶν ἀναγ-
καίων, καὶ ἄνθος φιλοσόφων ἐπιστολῶν», κεῖται ὁ Ἐπι-
τάφιος θρῆνος ἐκ 38 στίχων συγκείμενος, ὧν ὁ κατὰ τὴν ὑφ'
ἡμῶν γενομένην τάξιν 25 ἑλλείπει, ἀκρωτηριασθέντος τοῦ χάρ-
του, ποιηθείς πρὸ τῶν μέσων τῆς Ε' μ. Χ. ἐκατονταετηρίδος «ὑπὸ
τῆς σοφωτάτης καὶ εὐλαβεστάτης βασιλίσσης Εὐδοκίας τῆς
Λεοντιάδος» κατ' ἐκλογὴν καὶ συναρμογὴν καταλλήλων στίχων
τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, Ὀμηροκέντρων ἢ Ὀμηροκεντρῶνων κα-
λουμένων (**). Παρατιθέμενοι ἐνταῦθα τὸν Ἐπιτάφιον θρῆνον, προ-
τάσσομεν πρὸ ἑκάστου στίχου ἐν ἀγκύλαις τὴν τε ῥαψῳδιαν, Ἰλιάδος
μὲν διὰ κεφαλαίων, Ὀδυσσεύς δὲ διὰ μικρῶν γρῦμμάτων, καὶ τὸν
ἀριθμὸν τοῦ στίχου αὐτῆς. Αἰτούμεθα δὲ συγγνώμην, τολμήσαντες νᾶ
μετατάξωμεν εὐθὺς μετὰ τὸν 17 στίχον τοῦ Ἐπιταφίου θρήνου·

«Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεθιστὴν νύξ ἐκάλυψεν»·

τοὺς κατὰ τὸ χειρόγραφον 23, 24 καὶ 25 παρεμβεβλημένους ἐν τῷ
γῶφ τῆς Θεοτόκου·

α' Ἀμφὶ δὲ παιδί φίλῳ βάλῃς πήχεσσι δάκρυ χέουσα,

κύσσει δὲ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω ῥέει καλὰ,

χειρὰς τ' ἀμφοτέρους· θαλερὸν δὲ οἱ ἐκπέσει δάκρυ».

Πρῶτον μὲν διότι κακῶς ὑπὸ τῶν τριῶν τούτων στίχων διακόπτε-
ται ὁ γόος τῆς Θεοτόκου· δεύτερον δὲ διότι ἐκ τούτων τῶν στίχων οἱ
δύο πρῶτοι ἐν τῇ Ὀδυσσεΐ (ρ. 38-39) προτάσσονται τοῦ 18 τοῦ
προκειμένου θρήνου,

«καὶ ῥ' ὀλοφύρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα».

· · · · ·
«Εὐδοκίῃ βασίλειᾳ Λεοντιάς εὐπατέρεια

[Θ.	332].	Τον δ' ἄρ' ἔπειθ' ὑποδύντε δύο ἐρίηρες ἑταῖροι,	
[Σ.	233].	κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι, φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι,	
[Ω.	794].	μυρόμενοι· θαλερὸν δὲ κατεΐβετο δάκρυ παρειῶν.	
[Ω.	588].	Ἀμφὶ δὲ μιν ῥᾶρος καλὸν βάλλον ἠδὲ χιτῶνα,	
[Σ.	352].	Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν	5
[Σ.	353].	ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ ῥᾶρεϊ λευκῷ·	

(*) Ἡ προκειμένη διατριβὴ συνεκδίδεται δαπάνῃ τοῦ πονήσαντος Ἑλληνοδιδασκά-
λου κ. Ἀθ. Ι. Σπυριδάκη.

(**) Κατὰ τὸν κ. Σ. Σακελλαρόπουλον (Ἑλλ. Γραμ. σελ. 122) τὰ Ὀμηροκέ-
ντρα περιγράφουσι τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ διὰ 2343 Ὀμηρικῶν στίχων ἢ ἡμιστιχίων.

- [Σ. 351]. ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο.
 [Ω. 414]. Ἀλλὰ γὰρ οὐδέ τί οἱ χρώς σήπεται¹, οὐδέ μιν εὐλαί
 [Ω. 415]. ἔσθουσ', αἱ γὰρ τε φῶτας ἀρνηφάτους κατέδουσιν.
 [Τ. 33]. αἰεὶ τῷ δ' ἔσται χρώς ἐμπεδος² ἢ καὶ ἀρειών³. 10
 [Ζ. 325]. Μήτηρ δ', ἥ μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα,
 [Τ. 284]. ἀμφ' αὐτῷ χυμένη ἀνεκώκυε⁴, χερσὶ δ' ἄμυσσε
 [Τ. 285]. στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα.
 [Ο. 355]. ἐκπαγλῶς γὰρ παιδὸς ὀδύρετο οἰχομένοιο.
 [Σ. 71]. Ὅξυ δὲ κωκύσασα κάρη⁵ λάβε παιδὸς ἑοῖο, 15
 [Α. 529]. ἀμδρόσiai δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἀνακτος
 [Χ. 466]. Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεδεννῇ νύξ ἐκάλυψε.
 [Ρ. 38]. Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πῆχες δάκρυ χέουσα⁶,
 [Π. 15, Ρ. 39]. κύσσε δὲ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,
 [Π. 16]. χεῖρας τ' ἀμφοτέρας· θαλερὸν δὲ οἱ ἔκπεσε δάκρυ· 20
 [Ρ. 40]. καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 [Λ. 155]. «Τέκνον ἐμόν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζῴφον ἠερόεντα,
 [Λ. 156]. ζῶδς ἑών; Χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὀρᾷσθαι.
 [Λ. 216]. ὦμοι, τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν.
 . . . . . [ἦλθες] 25
 [Ω. 742]. Τέκνον, ἐμοὶ γε μάλιστα λελείπεται ἀλγεα λυγρὰ
 [Ω. 743]. οὐ γὰρ με θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας,
 [Ω. 744]. οὐδέ τί μοι εἵπες πυκινὸν ἔπος, οὐ τέ κεν αἰεὶ
 [Ω. 745]. μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέρας δάκρυ χέουσα.
 [Λ. 202]. Ἀλλὰ με σός τε πόθος, σά τε μῆδεα, φαίδιμε νιέ⁶, 30
 [Λ. 203]. σὴ τ' ἀγανοφροσύνη, μελινδέα θυμὸν ἀπνύρα.
 [Τ. 300]. Τῷ σ' ἄμωτον κλαίω, τεθνηπὸτα μείλιχον αἰεὶ.
 [Χ. 482]. Νῦν δὲ σὺ μὲν ῥ'⁷ Ἀἴδαο δόμοις ὑπὸ κεῦθεσι γαίης
 [Χ. 483]. ἔρχεαι· αὐτὰρ ἐμὲ στρυγερῷ ἐνὶ πένθει λείπεις·.
 [Ω. 776]. Ὡς ἔφατο κλαίουσ' ἐπὶ δ' ἔστανε δῆμος ἀπειρώων⁸. 35
 [Ω. 707]. οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνὴρ,
 [Ω. 708]. οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἴκετο πένθος.
 [Π. 220]. Καὶ νῦ κ'⁹ ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἡελίοιο.». 38

¹ Τὸ χειρόγρ. ἔχει «σῆπεται».

² Τὸ χειρόγρ. κακῶς ἔχει «ἐμπεδον ἢ καὶ ἀρειων».

³ Ἀντὶ τοῦ ἐν Ἰλ. (Τ. 284) «λίγ' ἐκώκυε».

⁴ Τὸ χειρόγρ. ἔχει «κάρην».

⁵ Ἀντὶ τοῦ ἐν Ὀδ. (Ρ. 38) «δακρύσασα».

⁶ Ἀντὶ τοῦ ἐν Ὀδ. (Λ. 202) «φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ».

⁷ Τὸ μόριον «ῥ'» κακῶς ἑλλείπει ἐκ τῶν ἐκδόσεων τῆς Ἰλ. (Χ. 482), ὡς ἐξελέγχατ' ἐκ τοῦ μέτρου, καὶ ἐκ τοῦ ἐν Ὀδ. (Π. 204) ὁμοίου τὸ πλείστον· «ἔσταότ' εἰν Ἀἴδαο δόμοις ὑπὸ κεῦθεσι γαίης».

Φαίνεται ὅτι ἡ Εὐδοκία εἶχεν ὑπ' ὅψει ἀκριβέστερον ἀντίγραφον Ἰλιάδος. Διορθωτέος οὖν ὁ στίχος οὗτος.

⁸ Τὸ χειρόγρ. κακῶς ἔχει «ἀπειρώων», διότι εὐκόλως συγχέεται τὸ Τ μετὰ τοῦ Π.

⁹ Τὸ χειρόγρ. κακῶς ἔχει «ἀνύκτ'», ὡς ἐξελέγχετ' ἐκ τοῦ μέτρου καὶ τῶν διαφω-
 νοῦσάν ἐννοιῶν τῆς νυκτὸς καὶ τῶν ἡλίου δυσμῶν.

Ἑρμηνεία τοῦ Ἐπιταφίου θρήνου
ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν πρωτοτύπων στίχων
τῆς Ὀμήρου ποιήσεως.

Στ. 1. Δύο ἑταῖροι ἔλαβον τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ πρὸς ταφὴν, αἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὡν μαθητῆς τοῦ Ἰησοῦ, καὶ Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, (Ἰωάν. ΙΗ'. 38-40), ὡς αἰδύω ἐρίηρες ἑταῖροι, Μηκιστεὺς ὁ Ἐχίου καὶ Ἀλάστωρ, ἔλαβον ἐπὶ τῶν ὤμων τὸν Τιῦκρον, λίθφ βληθέντα ὑπὸ τοῦ Ἑκτορος.

Στ. 2-3. Ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἀπέθνησκειν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, αἰεστήκεσαν πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθησάσαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὀρῶσαι ταῦτα» (Λουκ. ΙΙΑ'. 49), ὡς περὶ μὲν τὸ φέρετρον τοῦ Πατρόκλου ἴσταντο οἱ ἑταῖροι ὀδυρόμενοι, ἐπὶ δὲ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἑκτορος ἐθρήνουν οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι αὐτοῦ.

Στ. 4-7. Τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ ἀποθανόντος «ἔδυσαν ὀθωνίοις μετὰ τῶν ἄρωμάτων» (Ἰωάν. αὐτ.), ὡς σινδόνα ἐνέδυσαν Ἑκτορα μὲν αἱ ὑπηρέτριαι, Πάτροκλον δὲ οἱ Ἀχαιοὶ ἀλείψατος ἐμπλήσαντες».

Στ. 8-10. Τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ ταφέντος ὄχι μόνον δὲν σήπεται, οὐδὲ σκώληκες τρώγουσιν αὐτό, ἀλλὰ καὶ τὸ χρῶμα ἐνεκα τῆς ἀναστάσεως θὰ εἶναι αἰωνίως ἀμετάβλητον ἢ καὶ καλλίτερον, ὡς τὸν Ἑκτορα φονευθέντα, ὁ Ἑρμῆς διαβεβαίει τὸν Πρίαμον, ὅτι κύνες δὲν ἔφαγον, οὐδὲ οἰωνοί, ἀλλὰ κεῖται παρὰ τῇ νηὶ τοῦ Ἀχιλλέως, οὐδὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ σήπεται, οὐδὲ σκώληκες τρώγουσιν αὐτό· τοῦ δὲ Πατρόκλου φονευθέντος τὸ χρῶμα, διαβεβαίει ἡ θείτις τὸν Ἀχιλλέα, ὅτι θὰ εἶναι πάντοτε ἀμετάβλητον ἢ καὶ καλλίτερον.

Στ. 11-34. Ἐν τοῖς στίχοις τούτοις παρίσταται ἡ Θεοτόκος θρηνοῦσα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἰησοῦ, θαυμάζουσα πῶς ὁ Ἰησοῦς, ὅστις εἶναι ὁ ζῶν, κατῆλθεν εἰς τὸς Ἀδην, ὡς ἐθαύμαζε καὶ ἡ μήτηρ τοῦ Ὀδυσσεως, πῶς οὗτος ζῶν κατῆλθεν εἰς τὸν Ἀδην (*). — Ἐν δὲ τῇ Ὀμήρου ποιήσει ἐν μὲν τοῖς στ. 12-13 παρίσταται ἡ Βρισηὶς θρηνοῦσα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Πατρόκλου καὶ κατασπαράττουσα διὰ τῶν χειρῶν τὰ στήθη, τὸν λαιμὸν καὶ τὸ πρόσωπον. — Ἐν δὲ τῷ 14 ὁ Λαέρτης ὀδυρομενος ἐπὶ τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ὀδυσσεως. — Ἐν δὲ τῷ 15 ἡ Θείτις, ἥτις ἀναβᾷ πρὸς τὸν υἱὸν τῆς Ἀχιλλείας ἡρώτα αὐτὸν τί παθὼν ἐκ τοῦ πολέμου ἐκλαιν. — Ἐν δὲ τῷ 16 ὅτι ἐκυμάτισαν οἱ βόστρυχοι ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός, καὶ ἐν τῷ προκει-

(*) Θρήνον στ. 22-23. Ὀδυσ. λ. 155-156.

μένω θρήνῳ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἰησοῦ. — Ἐν δὲ τῷ 17 ἡ Ἀνδρομάχη ὅτι ἐλιποθύμησεν ἰδοῦσα τὸν ἄνδρα τῆς Ἑκτορα ἐλκόμενον ὑπὸ τῶν ἵππων εἰς τὰς ναῦς τῶν Ἀχαιῶν, καὶ ἐν τῷ προκειμένῳ θρήνῳ ἡ Θεοτόκος ὅτι ἐλιποθύμησεν ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ. — Ἐν δὲ τοῖς 18-19 ἡ Πηνελόπη ὅτι ἐναγκαλισθεῖσα τὸν υἱὸν τῆς Τηλέμαχον ἐπιστρέψαντα ἐφίλησεν αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐν τῷ 20 ὁ Τηλέμαχος τὸν πατέρα του Ὀδυσσεά καὶ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ἐν τῷ θρήνῳ ἡ Θεοτόκος τὸν Ἰησοῦν. — Ἐν δὲ τῷ 21 ἡ Πηνελόπη κλαίουσα ἄμ' ἰδοῦσα τὸν υἱὸν τῆς Τηλέμαχον. — Τὰ ἐν τῷ 24 δὲ παρίσταται λέγουσα πρὸς τὸν Ὀδυσσεά ἡ μήτηρ του ἐν τῷ Ἄδῃ, καὶ ἐν τῷ θρήνῳ ἡ Θεοτόκος πρὸς τὸν Ἰησοῦν. — Ἐν δὲ τοῖς 26-29 ἡ Ἀνδρομάχη θρηνοῦσα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀνδρός τῆς Ἑκτορος, καὶ ἐν τῷ θρήνῳ ἡ Θεοτόκος ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἰησοῦ. — Ἐν δὲ τοῖς 30-31 παρίσταται ἡ μήτηρ τοῦ Ὀδυσσεῶς λέγουσα αὐτῷ ὅτι δὲν ἀπέθανεν ἐκ νόσου, ἀλλ' ἐκ τοῦ πόθου αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θρήνῳ ἡ Θεοτόκος ὅτι δὲν θ' ἀποθάνῃ ἐκ νόσου, ἀλλ' ἐκ τοῦ πόθου τοῦ Ἰησοῦ. — Ἐν δὲ τῷ 32 παρίσταται κλαίουσα ἡ Βρισηὶς ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Πατρόκλου, καὶ ἐν τοῖς 33-34 ἡ Ἀνδρομάχη ἐπὶ τῷ τοῦ Ἑκτορος.

Στ. 35-37. Ἐν τοῖς στίχοις τούτοις παρίστανται στενάζοντες πάντες οἱ ὄχλοι οἱ ἐξελθόντες τῶν Ἱεροσολύμων νὰ ἴδωσι τὸν Ἰησοῦν σταυρούμενον, οἵτινες ἀθεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον» (Λουκ. ΠΑ'. 48). Ἐν δὲ τῇ Ὁμήρου ποιήσει παρίσταται ὁ ἀπειράριθμος δῆμος τῶν Τρώων στενάζων ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἑκτορος. ὃν ἐξῆλθον τῆς πόλεως νὰ ἴδωσιν ἀγόμενον.

Στ. 38. Παρίστανται ὀλοφυρόμενοι μέχρι ἡλίου δυσμῶν οἱ ἐξελθόντες τῶν Ἱεροσολύμων νὰ ἴδωσι τὸν Ἰησοῦν σταυρούμενον, οἵτινες ἀθεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον» (Λουκ. αὐτ.). Ἐν δὲ τῇ Ὁμήρου ποιήσει ὁ Τηλέμαχος ὅτι ἀναγνώρισας τὸν πατέρα του Ὀδυσσεά, ἐναγκαλισθεὶς αὐτὸν ἔκλαιε, μετ' αὐτοῦ δὲ ἔκλαιε καὶ ὁ πατήρ, καὶ θὰ ἔκλαιον μέχρι ἡλίου δυσμῶν, εἰ μὴ ταχέως προσεφώνει ὁ Τηλέμαχος τὸν ἑαυτοῦ πατέρα.

Ἐ. Ἀλμυρῷ τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1900.

ΑΘ. Ι. ΣΠΥΡΙΔΑΚΙΣ.

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΚ ΠΛΑΤΑΝΟΥ
ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΛΟΝ

Τὸ Δελτίον ἀποστέλλετ' ἐπ' ἀνταλλαγῇ περιοδικῶν Ἑλληνικῶν τε καὶ Εὐρωπαϊκῶν, μετὰ προηγουμένην δὲ ἔγκρισιν τοῦ συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας καὶ εἰς ἡμερίδας.

Τὸ Δελτίον παρέχεται δωρεὰν εἰς τοὺς μεγάλους δωρητάς, τοὺς ἐπιτίμους καὶ ἀντεπιστέλλοντας ἑταίρους τῆς Ἑταιρείας, καὶ εἰς τοὺς ἐξέχοντας παρ' ἡμῖν ἐν τῇ ἀρχαιολογίᾳ.

Τιμᾶται δραχμῆς.

3 6105 015 885 226

1900

DATE DUE

[illegible]

Stanford University Libraries
Stanford, Ca.
94305

